Edini slovenski dnevnik v Zjedinjenih državah. Izhaja vsak dan izvzemši nedelj in praznikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenic daily in the United States. Issued every day except Sundays and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT. Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 160. — ŠTEV. 160. NEW YORK, MONDAY, JULY 11, 1910. — PONEDELJEK, 11. MAL. SRPANA, 1910. VOLUME XVIII. — LETNIK XVIII.

Vojaški izgredi v Washington, D. C.

—o—

Vojaki posadke v Washingtonu so se zbrali in odšli pred zapore z namenom, da linčajo nekega zamorca.

—o—

NJIHOV NAMEN PREPREČEN.

—o—

Jacksona, ki je v prepiru radi rokoborbe v Reno, Nev., nekega vojaka nevarno ranil, so pravočasno rešili.

—o—

Washington, 9. julija. V minoli noči se je zbralo kakih petdeset vojakov, ki služijo v posadki Fort Myer, nakar so odšli pred zapore Alexandria countyja ob reki Potomac, in sicer s tednim namenom, da tamkaj linčajo zamorca Robert Jacksona.

Imenovani zamorec se je namreč na večer dne 4. julija pričel prepirati z vojakom Scottom vsled rokoborbe v Reno Nev., in ni trajalo dolgo, ko sta se pričela pretepati. V boju je zamorec vojaka udaril po glavi in ga je nevarno ranil. Ko so potem ostali vojaki zvedeli, da mora njihov tovariš vsled zadobljene poškodbe najhrže umreti, so sklenili na lasten račun izposlovati si zadoščenje. To bi se tudi zgodilo, ako bi upravitelj zaporov H. Crack tega če pravočasno ne preprečil. Cracku je namreč nek prijatelj naznanil, da nameravajo po noči priti vojaki in linčati zaprtega zamorca. Dve uri, predno so prišli vojaški linčarji pred zapore, so pa Jacksona na skrivaj odvedli iz zaporov in so ga poslali v zapore Fairfax countyja. V zaporih countyja Alexandria je zaprtih še pet drugih zamorcev in sicer kot priče pretepa med imenovanim vojakom in zamorcem. Te zamorce sedaj čuva zvezino vojaštvo pred linčarji. Vojaštvo je moralo prevzeti to službo vsled prošnje šerifa.

Vojaki, ki so prišli pred zapore, da linčajo zamorca, so bili oboroženi z revolverji in sehoj so prinesli tudi potrebno vrv, na kterо so mislili svojo žrtev obesiti. Vojaki so bili večinoma oblečeni v uniformah, dočim so bili nekteri v svojih civilnih oblekah. Nekteri so imeli celo zakrinkane obraze.

O tem se je takoj potem sporočilo polkovniku, ki je poveljnik imenovane trdnjave in sledniji je odredil takoj natančno preiskavo, ktera pa še ni končana. Pač so pa Fort Myer dali takoj obkoliti z vojaškimi patruljami, da se tako niti jeden vojak ne more oddaljiti. Kakor se danes poroča, se ranjeni vojak Scott nekoliko boljše počuti, tako, da je še upanje da bode okreval.

—o—

Velika suša v Montani in Dakoti.

Washington, D. C., 7. julija. Reklamacijski urad naznanja, da so se žita v Montani in v zapadnih pokrajinah obeh Dakot v pravem pomenu besede posušila in sicer v vseh onih pokrajinah, kjer še nimajo irigacije. V omenjenih državah vejejo neprestano vroči pustinjski vetrovi in toplomer kaže trajno 100 stopinj nad ničlo. Naseljniki na irigacijskih zemljiščih pa imajo obilo vode na razpolago in stanje njihove setve je izvrstno.

Sioux City, Ia., 7. julija. Tukaj je trajala več tednov suša, toda včeraj je pričelo deževati in s tem je suša končana.

Des Moines, Ia., 7. julija. Poljedelski tajnik Wilson, kteri se je včeraj mudil v Ames, naznanja, da je stanje koruze v Iowi povoljno in da tudi ovsa ne preti nevarnost.

Linčarje v Ohio. Kaznovan detektiv.

—o—

V Newarku, nedaleč od Clevelanda, je množica linčala detektiva, ki je ustrelil nekega bivšega policaja.

—o—

OBLASTI POZVALE VOJAŠTVO NA POMOČ.

—o—

Pred ječo, v kteri je bil detektiv zaprt, se je zvečer nabrala velikanska množica, ktera je potem na trgu izvršila linčanje.

—o—

Newark, Ohio, 9. julija. Včeraj zjutraj je dospela semkaj in v West Newark oborožena množica s povelji, ktera je baje izdal nek mirovni sodnik sosednje občinje in je potem baje po naročilu Anti-Saloon League pričela napadati tri gostilne, v kterih so se prodajale baje le nepojne pijače. V Schlegeljevi gostilni je prišlo potem do pretepa med natakarjem Ed. McKenna in nekim takozvanim detektivom navedene lige, v katerem je detektiv natakarja nevarno ranil. Takoj nato se je pričela na ulicah nabirati velika množica ljudi in vsled tega je oni detektiv bežal. Ko je pa potem bivši policijski šef Killian Howard, ki je tudi lastnik gostilne, detektiva James Hendersona skušal prijeti, je nek nepoznanec nanj streljal in ga smrtno poškodoval. Končno se je zvedelo, da je streljal detektiv Chas. Etherington, kterega so naravno takoj poslali v ječo.

Vsled tega se je pred ječami nabrala velikanska množica ljudi, ktera je za trdno sklenila, da preje ne bode mirovala, dokler ne pride detektiv v njene roke. Pri tem je prišlo do zelo burnih prizorov, toda končno se je mayorju Athertonu posrečilo množico pomiriti in jo pridobiti za to, da se je napotila proti domu.

Tekom večera je pa policijski šef vsled rane umrl in ko se je o tem v mestu izvedelo, prišla je zopet množica pred zapore in se je takoj pripravila na to, da vlomi vrata in prime vjetega detektiva Etheringtona. Vrata so se končno podrla in par minut nato je množica detektiva povedla na glavni trg, kjer so ga takoj obesili.

Razburjenost v Newarku je vsled tega za sever izrednega dogodka tako velika, da je mayor naprosil governerja, da mu pošlje na razpolago vojaštvo, kajti policija ne zadostuje za preprečenje eventuelnih nemirov. — Governer je poslal v mesto konjico in pešce.

—o—

Italija zahteva, da se jej morilec P. Charleton izroči.

Rim, 10. julija. Ministerstvo inostranih del je poslalo italijanskemu poslaništvu v Washingtonu formelno prošnjo, da se Italiji izroči morilec svoje žene, Porter Charlton, kteri je svojo ženo umoril ob Comskem jezeru in potem njeno truplo vrgel v kovčeku v jezero, nakar so je ribiči našli. Italija sedaj odposlala v Ameriko tudi vse potrebne dokaze proti Charltonu, kterega so pred dvema tedni prijeli v Hobokenu, N. J., ko je pribežal iz Italije v Zjedinjene države.

To je sedaj prvi slučaj, da zahteva Italija izročitev kakega ameriškega državljana in morilca. Za izid italijanske zahteve, se tukaj vsa javnost zanima, kajti Italija dosedaj še nikdar ni privolila v izročitev Italijanov, ktere so Zjedinjene države zahtevale vsled v Ameriki izvršenih umorov.

Neznosna vročina v New Yorku in žrtve.

—o—

Kakor v drugih krajih republike, tako vlada tudi v New Yorku neznosna vročina, kakoršnje že dolgo vrsto let ni bilo.

—o—

TEKOM VČERAJŠNJEGA DNEVA JE UMRLO V NAŠEM MESTU OSEM LJUDI.

—o—

Vročina vlada že tri dni neprenehoma in postaja vedno bolj neznosna.

—o—

Ljudje, kteri so v maju trdili, da v New Yorku sploh ne bode več poletja, so sedaj kar nakrat vtihnili, kajti vsled izredne vročine, ki je sedaj v našem mestu kar stalna, so najbrže bežali v hladna gorovja, ali pa v Canado, dočim so oni, ki morajo tukaj ostati, naravno ostali in ti se pote, kakor še nikdar popreje. Take vročine, kakor je vladala v New Yorku včeraj in kakoršnja je tudi danes, pri nas že celo vrsto let ni bilo — in danes je ravno tako vroče, dočim trdijo pri vremenskem uradu, da je jutri pričakovati še večjo vročino.

Ljudje, ki stanujejo na dolenji iztočni strani Manhattana, oziroma v iztočnem Manhattanu sploh, že več noči niso spali in srečen je oni, ki zamore saj po tri ure vsako noč počivati. Ti ljudje se tolažijo, ko napoči jutro, da bode sedaj boljše, kajti hujše baje sploh ne more biti. Že minoli petek se je uradoma naznanilo, da je bil najbolj vroč dan letošnjega poletja. Vendar je pa ta rekord trajal samo do sobote, kajti v soboto je bilo še bolj vroče in včeraj je bilo še hujše, dočim je danes še nekoliko hujše. V soboto je kazal toplomer v 25.. nastropju, oziroma visoko nad uličnim tlakom, 89 stopinj nad ničlo, dočim smo imeli na ulicah 100 stopinj.

Vsled vročine je včeraj vsakdo, kedor je le mogel ostavil mesto in odšel na oceansko obrežje. V kopališčih na Coney Islandu se je zbralo 350.000 ljudi in na stotisoče jih je bilo drugod ob morju. Izletniški parniki so bili do zadnjega prostora polni. Največ dela so imeli naravno v bolnišnicah in sicer kljub temu da je bila nedelja in da ljudje niso delali. Na mestnih ulicah je umrlo tekom včerajšnjega dneva osem ljudi vsled vročine in onesvestilo se jih je velikansko število, vendar pa teh niso šteli.

Iz Washingtona, D. C., se javlja, da je včeraj tamkaj kazal toplomer 102 stopinji nad ničlo v senci. V Bostonu, Mass., imajo 100 stopinj nad ničlo.

—o—

Umor na ulici.

Pred hišo 45. Jackson St. v Hobokenu, N. J., so včeraj zjutraj našli Ernest Schneiderja iz Secaucusa, N. J. umorjenega. Preiskava je dognala, da ga je nekoliko mladeničev napadlo, s kterimi je preje pil v neki gostilni na Madison in 1. ulici. Detektivi so zaprli pet mladeničev, kterih dva sta priznala, da sta bila z umorjencem skupaj.

Schneiderjevo truplo je našel kmalo popolunoči policaj Butler, nakar je dal truplo prepeljati v mrtvašnico.

Denarje v staro domovino

pošiljamo

za $ 10.35	.....	50 kron.
za 20.50	.....	100 kron.
za 41.00	.....	200 kron.
za 102.50	.....	500 kron.
za 204.50	.....	1000 kron
za 1020.00	.....	5000 kron.

Poštarina je všteta pri teh svotah. Doma se nakazane svote popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka.

Naše denarne pošiljatve izplačuje c. kr. poštni hranilni urad v 11. do 12. dneh.

Denarje nam poslati je najprilikneje do $25.00 v gotovini v priporočenem ali registriranem pismu, večje vsoke po Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKER CO.,
82 Cortlandt St., New York, N. Y
6104 St. Clair Ave., N. E.
Cleveland, Ohio.

Tropična vročina po vseh državah.

—o—

Povsodi se pojavljajo slabe posledice izredne vročine letošnjega poletja. Mnogo slučajev solnčarice. Dež v Wisconsinu in Iowi.

—o—

Washington, D. C., 10. julija. Vsled prave tropične vročine, ki vlada tukaj že dva dni, so samo tekom sobote umrle tri osobe, dočim se jih je sedem na ulicah onesvestilo. Trgovec z lesom, James C. Carter, ki je bil nekaj časa bolan, je šel včeraj popoludne šetati, ker mu je to svetoval njegov zdravnik. Vsled vročine in vlažnosti se je pa na cesti onesvestil in je potem umrl v ambulanci, predno so ga pripeljali v bolnico.

Tukajšnji vremenski urad naznanja, da bode v ponedeljek še ravno tako vroče in da bode najbrže tudi v torek vladala po večini držav tropična vročina. Le ob velikih jezerih bodo noči nekoliko hladnejše, kakor dnevi, dočim je drugod po noči še bolj vroče, kaor po dnevu. Iz pogorskih držav se pa bliža iztoku hladnejše vreme.

Middletown, N. Y., 10. julija. Toplomer je kazal včeraj 101 stopinj nad ničlo v senci, oziroma take vročine tukaj že več let ni bilo.

Milwaukee, Wis., 10. julija. Tekom zadnjih dni je tukaj vsled neznosne vročine 25 ljudij zblaznilo. — Pripetilo se je tudi mnogo slučajev solnčarice.

Wasau, Wis., 10. julija. Včeraj je tukaj pričelo deževati in je deževalo ves dan, tako, da se je ozračje nekoliko ohladilo. Tudi iz Iowe se javlja, da dežuje tamkaj po vseh severnih pokrajinah države. Za farmerje je dež vreden več, kakor milijon dolarjev, kajti setev se bode sedaj hitro popravila.

—o—

Iz Avstro-Ogrske. Fran Josip odstopi?

—o—

V Budimpešti se je pričelo govoriti, da avstrijski cesar Fran Josip v avgustu odstopi in izroči vlado prestolonasledniku.

—o—

VSLED TEGA JE IZŠLO ČASOPISJE V POSEBNIH IZDAJAH.

—o—

Velik požar v Frankó na Ogrskem; pet ljudi je zgorelo in ostali prebivalci so rešili le golo življenje.

—o—

Budimpešta, 11. julija. Razni tukajšnji listi so izdali včeraj posebna izdanja, s kterimi se naznanja, da namerava avstrijski cesar Fran Josip dne 18. avgusta, oziroma na svoj 80. rojstni dan odstopiti in izročiti vladanje prestolonasledniku Fran Ferdinandu. Te vesti so naravno obudile velikansko senzacijo. Dosedaj so prišle v javnost že večkrat take vesti, ktere so se pa vedno izkazale za neutemeljene, toda nikdar ni časopisje vsled tega izšlo v posebnih izdanjih, kakor sedaj, tako, da je iz tega sklepati, da prihaja vest iz povsem verodostojnega vira.

Kje je iskati izvor teh vesti, tudi sedaj javnosti ni znano.

Budimpešta, 11. juli. V vasi Frankó je včeraj divjal grozen požar, ki je razdejal vso vas. Pri tem je tudi pet ljudi zgorelo, dočim je ostalemu prebivalstvu požar vničil vse, kar je imelo, kajti vseh 900 vaščanov si ni rešilo kaj druzega, kakor le golo življenje. Gasilci so sicer takoj početkom požara nastopili, toda njihovi stroji in gašenje je tako, da ni ničesar izdalo in tako je požar razdejal vso vas.

Dunaj, 11. julija. Nadvojvoda Josip Ferdinand, sedanji glavar toscanskega dela avstrijske vladarske obitelji, je predložil, naj se nadvojvoda Ivana Nepomuka Salvatorja (Ivana Ortha) proglasi mrtvim, kajti minolo je dvajset let, da je imenovani nadvojvoda zginol z bivšo operetno pevko Milli Stubel. Pred dvajsetimi leti je namreč s svojo ladijo nastopil pot proti Južni Ameriki in od tedaj naprej ga ni nikdo videl in tudi ladija ni nikamor prišla.

Zračna pogodba med Zjed. držav. in Mexico.

—o—

Med vladami Zjedinjenih držav in Mexico se v kratkem sklene pogodba, ki se bode nanašala na tovorni promet s pomočjo zrakoplavov ob meji.

—o—

Washington, 9. julija. Tukaj se naznanja, da bodo v kratkem Zjedinjene države in Mexico sklenile medsebojno pogodbo, ki se bode nanašala na zračni tovorni promet med obema republikama, kteri se v novejšem času vedno bolj vrši na meji med obema deželama. Tovorni promet s pomočjo tovornih zrakoplavov med Arizono in Mexico postaja vedno večji in tako se bode sedaj vsled tega sklenila med obema državama takozvana zračna pogodba, ki bode prva te vrste na svetu. Pogodba je takorekoč že izdelana, kajti mehikanski poslanik de la Barra jo je te dni predložil zvezinemu tajniku Knoxu. Treba je le še, da pogodbe odobre posamezni vladini oddelki mehikanske osrednje vlade, predno se pogodba podpiše od strani Zjed. držav.

Pogodba določa pred vsem, da mora vsaka dežela skrbeti za to, da se zrakoplavi in letalni stroji registrujejo in da se jih prisili, da se na mejah obeh dežel ustavijo v svrho tarifnega ali carinskega, kakor tudi zdravstvenega pregledanja.

V Evropi se za to pogodbo živo zanimajo in razne vlade so že prosile za prepise te pogodbe, da se bodo pri jednakih pogodbah v Evropi ravnale po vsebini naše pogodbe.

—o—

ZEMLJIŠČA ZA NOVE NASELBINE.

—o—

V avgustu in septembru se otvorijo nova zemljišča za naselnike na zapadu.

—o—

Washington, 9. julija. Javna zemljišča na rezervaciji Couer d'Alene, ktera še niso prešla v zasebno last, kakor tudi ona v Bend d'Orealle, se izroče naselnikom v svrho vknjiženja takozvanih homesteadov ali naselbin dne 21. septembra. Na ta način se bode razdelilo med naselnike 8200 akrov, ktera zemljišča so pa večinoma že zasedena, tako, da je le še kakih 1000 akrov na razpolago. Dotična zemljišča se nahajajo v countyjih Bonner, Latah in Kostena.

Istega dne se bode izročilo naselnikom tudi 51,780 akrov blizo Powell, Sivier in Nebo gozdne rezervacije v Utah. Tudi v New Mexico priđe do razdelitve 31 560 akrov, ktero zemljišče se nahaja ob Rio Pecos.

Dunaj, 11. julija. Tukajšnji občinski svet je imenoval posebno komisijo, ktera mora preiskovati velikansko korupcijo, ki je vladala pri upravi tukajšnjega mesta za časa županovanja pokojnega krščansko-socijalističnega župana Lueggerja. Varali so najbrže vsi od kraja do konca. Sedaj je nastal v občinskem svetu tudi velik prepir radi plačanja stroškov za Luegerjev pogreb, kteri je bil mnogo predrag. —

Budimpešta, 10. julija. Semkaj se poroča iz Dunaja, da pride avstrijski prestolonaslednik Fran Ferdinand v jeseni za dalj časa v Budimpešto, in da bode tukaj stanoval v cesarskem gradu, kar se dosedaj še nikdar ni zgodilo, kajti, kakor znano, Fran Ferdinand ni prijatelj Madjarov. Temu dogodku, kterega naravno ni nihče pričakoval, pripisnjejo tukaj v političnih krogih veliko važnost. Prestolonaslednikov obisk pripisujejo tukaj posledicam izida zadnjih državnozborskih volitev, ktere so vsled brutalnega nasilja izpadle za vlado ugodno.

Dunaj, 8. julija. Maloruski narodni odbor pozivlja ves maloruski narod v Avstriji, naj štirinajst dni žaluje za onimi maloruskimi dijaki, ktere so dne 1. julija v Lvovu ustrelili, ko je prišlo do boja med maloruskimi in poljskimi dijaki tamošnjega vseučilišča. V Lvovu vlada še vedno velika razburjenost, ki je postala sedaj še večja, ker je dala vlada tamošnje vseučilišče zapreti. Sovraštvo, ktero je vzgojila Avstrija med Poljaki in Malorusi, zamore dovesti še do velikih nemirov.

Indijsko "veličanstvo" gost našega mesta.

—o—

Gekvar iz kraljestva Barode v Indiji, je dospel v New York zajedno s svojo rodbino. Dobro podučen v politiki.

—o—

V naše mesto je dospel vladar indijskega kraljestva Baroda in sicer zajedno s svojo ženo in dvoje otrok ter v spremstvu svojega pobočnika, ki je častnik angleške vojske, C. N. Numbalker. Vladar Barode potuje namreč okrog sveta. Družba iz Indije se je nastanila za šest dni v hotelu Plaza.

Gekvar, gi je bil že preje v Zjedinjenih državah in ki govori gladko angleški, je časniškim poročevalcem naznanil, da je svoje kraljestvo ostavil pred vsem vsled tega, da se seznani z vzgojo mladine na Japonskem. Japonska je namreč v tem oziru daleč pred Indijo in minolo bode še mnogo let, predno se v Indiji takozvano zavedanje kast v toliko odpravi, da bode mogoče vpeljati splošni poduk med vsem prebivalstvom.

Gekvarjeva soproga, ki ima priimek Maharani je o politiki ravno tako dobro podučena kakor njen mož in njeni nazori so ravno tako zanimivi, kakor njena osoba. Tako je med drugim mnogo govorila o Rooseveltovem govoru v Egiptu, vsled kterega je nastalo toliko razburjenosti. Delala je, da je Roosevelt dobil svojo znanost in poznanje Egipta najbrže le tekom onih dni, ko se je tamkaj mudil. Ako bi pa tamkaj živel dalj časa, bi bilo njegovo mnenju o Egiptu in tamošnjemu prebivalstvu povsem drugačno.

Razne novosti iz inozemstva.

—o—

Pri koči Bergli v Švici se je pripetila velika nesreča. Utrgal se je snežni plaz in sedem ljudi je bilo na mestu ubitih.

—o—

ZBOROVANJE LONDONSKIH SUFRAGETK.

—o—

Bivši francoski ministerski predsednik Clemenceau je zapleten v afero ustanovitelja Rochette.

—o—

Curih, Švica, 10. julija. Pri splošno znani koči Bergli se je včeraj pripetila večja nesreča. Veliki snežni plaz se je namreč utrgal in je zasul dvanajst osob. Dva turista iz Strassburga in pet vodij je pa na mestu moralo umreti. Ostalih pet osob je nevarno ranjenih.

London, 10. julija. Na Trafalgar Square se je včeraj vršil velik shod sufragetek in njihovih pristašev. Za govornice je bilo postavljenih šest govorniških tribun in pri vseh je množica sklenila, da preje ne odneha od svojega gibanja, dokler se ženskam ne da volilna pravica. Jutri se prične zasedanje dolenje zbornice in vsled tega se sedaj po vsej deželi prirejajo sufragetični shodi.

Pariz, 10. julija. Tukaj se vrši sodna obravnava proti Henri Rochetu, in v to afero je zapleten tudi bivši ministerski predsednik Clemenceau. Rochette je znani francoski ustanovitelj, ki je pred dvema leti tako manipuliral, da sta morala dva velika bančna zavoda prenehati z poslovanjem, kajti Rochette je izvršil velike prevare in vsled tega so ga tedaj zaprli. Iz izpovedb raznih prič je razvidno, da so špekulantje neposredno pred bankerotom napravili velikanske dobičke. Sedaj se zatrjuje, da so Rochetteja zaprli vsled direktnega povelja bivšega ministerskega predsednika Clemenceau, kteri se sedaj mudi na potovanju po Južni Ameriki.

Ženska kandidatinja za — governerja

Concord, N. H., 10. julija. Mrs. Marietta M. Ricker je včeraj po svojem odvetniku naznanila državnemu tajniku države New Hampshire, da bode pri septemberskih direktnih volitvah kandidirala kot kandidat republikanske stranke za governersko mesto. Temu naznanilu je priložila tudi sto dolarjev, oziroma ono svoto, ktero zahteva zakon. Državni tajnik je njeno naznanilo sprejel, vendar bode pa z odgovorom čakal, da bode dobil od generalnega pravnika sporočilo, je li ženska opravičena kandidirati za governersko mesto ali ne.

Rusija in Japonska. Avstrija v strahu.

—o—

Sedaj, ko sta Rusija in Japonska sklenili zvezo, je v avstrijskih vladinih krogih zavladal strah, ker ima Rusija zopet proste roke glede njene politike na Balkanu.

—o—

PROTI ZJEDINJENIM DRŽAVAM.

—o—

Istega mnenja, kakor v Avstriji, so tudi v Nemčiji, kjer morajo v slučaju potrebe pomagati svoji "zaveznici" ali vazalki.

—o—

Dunaj, 9. julija. Vsa vladina avstrijska javnost, zlasti pa ljudje, ki se zbirajo krog ministra inostranih del, Aerenthala, je vsled ravnokar sklenjene rusko-japonske zveze do skrajnosti razburjena, kajti zvezo bode po prepričanju ljudi, ki se bavijo z svetovno politiko, občutila baje najpreje Avstrija. V tukajšnjih vladinih krogih javno pripoznavajo bojazen pred Rusijo, ktera je dobila sedaj vsled zveze z Japonsko, nakrat povsem proste roke na Daljnem Iztoku, tako, da jej tamkaj ni treba več vzdrževati velikanskih čet vojatšva. Tukaj, kakor tudi v ostalih evropskih glavnih mestih, so že sedaj povsem prepričani, da bode Rusija zopet zadobila svoje prejšnje odločilno mesto v vseh političnih vprašanjih in da bode svoj vpljiv porabila v prvi vrsti za to, da enkrat za vselej vniči vse avstrijske ambicije na Balkanu.

V ostalem so pa tukaj tudi prepričani, da je rusko-japonska zveza naperjena proti trgovini Zjedinjenih držav na Daljnem Iztoku, kajti z pogodbo, ktero sta obe državi ravnokar sklenili, se bode preprečilo vmeševanje kake države izven Rusije in Japonske v zadeve na Daljnem Iztoku.

Berolin, 9. julija. V uradnih krogih se vedno bolj zanimajo za rusko-japonsko zvezo in pogodbo, o kteri se takozvani "trozvezi" dosedaj niti sanjalo ni. Posebno jih pa še boli, ker vedo povsem dobro in sicer tako, v Berolinu, kakor tudi na Dunaju, da se na tretjo zaveznico ni zanašati, kajti Italija postaja Rusiji vedno bolj naklonjena in se približuje balkanskim narodom, ker ima tamkaj svoje koristi. Inače so pa v Nemčiji saj navidezno zadovoljni s takozvanim status quo, ki se bode baje vsled pogodbe med Rusijo in Japonsko vzdrževal na Daljnem Iztoku.

Časopisje tudi povdarja v svojih tozadevnih člankih, da bode pogodba škodovala Zjedinjenim državam na trgovinskem polju skoraj ravno tako, kakor bo škodovala "trozvezi" na političnem polju, kajti v pravem smislu besede ne pomenja nič druzega, kakor zaprtje takozvanih "odprtih vrat" na Daljnem Iztoku. Listi so tudi radovedni, kakor stališče bode zavzela napram sedanjemu položaju vlada v Washingtonu.

—o—

Nova žitna borza v Chicagu.

Chicago, Ill., 8. julija. Danes se je tukaj vršila posebna seja tukajšnjega Board of Trade in tem povodom se je sklenilo ustanoviti novo delniško družbo, ktera bode zgradila velikansko poslopje, ki bode stalo na vogalu La Salle St. in Jackson Boulevard. V tem poslopju bodo potem nastanili urade Board of Trade, kakor tudi žitno borzo. Poslopje bode imelo 20 nadstropij in bode veljalo pet milijonov dolarjev.

Stanje setve.

Bismarck, N. Dak., 8. julija. Državni poljedelski tajnik Gilbreath naznanja v svojem tedenskem poročilu o stanju setve v N. Dakoti, da pšenica še nikoli ni tako slabo kazala, kakor sedaj.

Ardmore, Okla., 8. julija. V južnih pokrajinah države Oklahome je pričelo deževati in s tem je večtedenska suša končana.

Krasni novi in brzi parnik

MARTHA WASHINGTON

(Avstro-American proge)

odpljuje v sredo dne 13. julija

vožnja do Trsta samo 11 dni.

do Trsta ali Reke - -	$38.00
Cena voznih listkov: do Ljubljane - - -	$38.60
do Zagreba - - - -	$39.20

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the Slovenic Publishing Co. (a corporation.)

FRANK SAKSER, President.
VICTOR VALJAVEC, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers: 82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in Canado $3.00
" pol leta 1.50
" leto za mesto New York . . . 4.00
" pol leta za mesto New York . . 2.00
" Evropo za vse leto 4.50
" " " pol leta 2.50
" " " četrt leta 1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvzemši nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
issued every day, except Sundays and Holidays.
Subscription yearly $3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se ne natisnejo.
Denar naj se blagovoli pošiljati po — Money Order.
Pri spremembi **kraja** naročnikov prosimo, da se nam tudi **prejšnje bivališče** naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljatvam naredite ta naslov:

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

Po desetletnem izkustvu.

—o—

V Ameriki, kakor tudi doma na Slovenskem imamo običaj, da proslavljamo razne dogodke po tolikih in tolikih letih, da se na ta način spominjamo na dobo, ki je že davno minola in ki se nikdar več ne more vrniti. Tako so predlanskem slavili v Canadi tristoletnico ustanovitve Canade, oziroma canadskega dominija; lani smo slavili pri nas v New Yorku tristoletnico odkritja Hudson Riverja in stoletnico izumitve parobrodov po Robert Faltonu.

Na Slovenskem bi morali proslaviti lani stoletnico osvobojenja dela slovenskih dežel iz avstrijskega jarma po Franciji — toda to jim ni bilo mogoče, ker so na svojo smolo in nesrečo kmalo potem ponovno postali "podaniki" one iste Avstrije, ktera jih še sedaj zatira in razdvaja, tako, da naš narod na domači grudi ne more napredovati in da beži raje v Ameriko, kjer si ustanovlja svojo drugo, lepšo in svobodnejšo domovino.

Take in jednake obletnice proslavljajo vedno skupno razna ljudstva — toda na svetu imamo tudi zasebne obletnice, ktere proslavi ta ali ona osoba individuelno.

* * *

V junija t. l. je minolo ravno deset let, ko sem podpisani prevzel uredništvo "Glasa Naroda", ki je bil tedaj majhen in le po dvakrat na teden izhajajoč list. In ker je minolo ravno dest let, ter ker mi ni mogoče proslaviti desetletnice na lepši način, kakor da napišem par vrstic iz mojega časnikarskega in uredniškega delovanja, mislim, da mi bodo čitatelji oprostili, ako jim tem potom podam nekako sliko mojih izkustev v minulem desetletju.

Urejevanje časopisa nikakor ni tako lahko, kakor bi si kdo predstavljal, kajti vsakdo mora vedeti, da vsem ljudem ni nikdar mogoče ustreči. Tekom let sem dobil od cenjenih rojakov neštevilno pisem, polnih kritikovanja smeri našega lista, politike, ktero smo gojili in podpirali povodom vsakoletnih volitev, našega nastopa za napredno narodno stvar in proti nazadnjaštvu, ktero se skuša tudi v novi domovini šopiriti itd. Dobil sem pa tudi pisma, ki so polna priznanja in odobravanja, in sicer tako iz naše republike, kakor tudi iz stare domovine — in z veseljem moram priznati, da sedaj, ko po tolikih letih preštevam ta pisma, vidim, da tvorijo sledaja lepo večino, kar zopet smatram popolnim dokazom, **da je bil Glas Naroda pravilno urejevan in da je bil vsa ta leta na pravi, napredni poti, svest si ameriškega gesla: vsakemu svoje.**

Čestokrat se je pripetilo, da so prilike našega naroda v Ameriki, ki je po ogromni večini napreden in ne nazadnjaški, nanesle, da sem bil prisiljen podrezati v one kroge, ktere najraje na tihem ribarijo, in sicer med ljudmi, kterim je pogled v svet vsled starokrajskih razmer, še dolgo časa potem, ko pridejo v Ameriko, zaprt. In vedno, kadar se je to zgodilo, oziroma, ko sem bil prisiljen dotakniti se onega, kar je temu ali onemu sveto, tako — vere, kakor tudi cerkve, dobil sem po nekoliko pisem, v kterih se je povdarjalo, naj to opustim in naj pisem razložim, semu objavljam na jedni strani dopise, ki javljajo o cerkvenih slavnostih in prireditvah, dočim nastopam v člankih tu pa tam celo proti cerkvi in klerikalizmu. — Na ta pisma nisem odgovarjal, kajti, kakor rečeno: vsem ljudem ni mogoče vstreči, in poleg tega je prišlo vedno več odobravalnih pisem, kakor prvoimenovanih, dočim je krog naših naročnikov **baš vsled takega pisanja neprestano naraščal, dokler ni postal Glas Naroda dnevnik s tisoči in tisoči naročnikov ter še večjim številom rednih čitateljev.**

* * *

Tekom let mora priti vsak časnikar do popolnega prepričanja, da je vsak časopis, ki je pisan izključno le za narod in kterega čita ves narod, ne pa le nekteri sloji gotove struje, pravo ogledalo dotičnega naroda, ktero je skoraj popolno. Ako bodo kasnejši zgodovinarji, recimo po preteku par kratkih stoletij, hoteli preiskati sedanje življenje ameriških Slovencev, bodo v raznih mestnih, državnih in tako tudi v zvezini knjižnici v Washingtonu, D. C., prebirali sedanje letnike Glasa Naroda, kteri se bodo tamkaj na vedno hranili. — In iz teh letnikov bodo dobili nekak odsev naše sedanje civilizacije, oziroma življenja jedra našega naroda v Ameriki, ktero obstoji izključno le iz delavcev, ki so prišli semkaj, da si tu služijo svoj vsakdanji kruh. Niti malo ne dvomim, da bodo zgodovinarji rekli, da je imel naš list največje število čitateljev. Dejali pa bodo tudi, ko bodo čitali znane članke proti nazadnjaštvu, da je to sedanji naš narod bolj interesovalo, kakor morda kak drugi svetovni dogodek — kajti vsak list se mora ravnati po mnenju in mišljenju svojih čitateljev, ne pa želeti, da bi se čitatelji ravnali po njegovem mnenju, kajti: **iz naprednega naroda se ne dá stvoriti nazadnjaško ljudstvo, tudi ako se med te ljudi pošilja na stotisoče iztisov kake nazadnjaške literature, in ako se vsi uredniki tega ali onega naroda moralično prisilijo spremeniti svojo napredno smer, kakoršnjo zahteva narod.**

Ako bi se Glas Naroda tiskal v Rimu za časa Nerona, ko je slednji dal sežigati prve kristjane, potem bi morda o tem sežiganju poročali po cele strani in objavljali bi tudi slike o tem sežiganju, dočim bi istodobno morda niti z jedno vrstico ne omenili sv. Pavla, oziroma plemenitega žida iz Tarsusa, ki je posvetil in žrtvoval svoje življenje za napredek človeštva, ravno tako, kakor lani blagopokojni Francisco Ferrer v Barceloni. Tak list bi potem bil nekak reflekt rimljanskih časov.

Glas Naroda je pa ogledalo našega življenja in delovanja sedanjih dnij in tako je urejevan vedno v smislu zahtev sedanjega naroda in sedanjega časa.

* * *

Zamogli bi izdajati tudi list povsem druge vsebine, tako, da bi ga čitali le učenjaki in urejevali bi lahko tudi časopis take vsebine, da bi ga čitali le nekteri duhovni in stare ženice — ako bi ne hoteli uvaževati potrebe in zahteve našega naroda. — Toda javno mnenje in mišljenje se ne dá spremeniti s takimi časopisi — in tako mora Glas Naroda ostati na onem stališču in v oni smeri, v kteri napreduje sedaj, oziroma list ne sme ostaviti svojega naroda in njegovega mišljenja, ako hoče, da narod njega ne ostavi...

Urejujemo in tiskamo list ter objavljamo novosti, ker moramo imeti naročnike. Mi pa ne vodimo naročnike, kajti oni so naš vodja.

* * *

Končno naj sedaj po preteku desetih let mojega urejevanja jedinega slovenskega dnevnika v Ameriki še izrečem vsem našim naročnikom in čitateljem, zlasti pa mnogoštevilnim dopisnikom v vseh državah, najiskrenejšo zahvalo za njihovo priznanje mojega dosedanjega delovanja in za njihovo vsestransko dosedanjo naklonjenost, ki je bila tolika, da smo zamogli tekom let naš list spremeniti v dnevnik, čegar krog naročnikov je narastel v toliki meri, da nadkriljuje v tem pogledu vsak slovenski časopis tako tukaj, kakor tudi na Slovenskem.

Rojaki! — Vsem Vam izrekam še enkrat iskreno hvalo in v naši, da me ohranite še v naprej v Vašem spominu, prejmite moje pozdrave!

Victor J. Valjavec, urednik.

DOPISI.

—o—

Indianapolis, Ind.

Cenjeno uredništvo:—

Pri cerkveni veselici, ki bi se bila imela vršiti 4., 5. in 6. julija, nam je vreme jako nagajalo, tako, da smo morali 5. julija popolnoma prenehati in ta dan nadomestiti s 7. julijem. Vspeh radi vremena seveda ni bil tak, kakor smo pričakovali.

Zahvaljam se tem potom društvu sv. Alojzija in sv. Cirila in Metoda, društvu sv. Jožefa in sv. Ane, posebno pa ženskam za obilen trud in skrb, ktero so imele pred in med veselico. Ravno tako se zahvaljam slovenski godbi in slovenskim pevcem, ki so s svojo izborno igro in svojim petjem zabavali obiskavalce in ktero je posebno privabilo Angleže.

Rev. I. C. Smoley.

Indianapolis, Ind.

Cenjeni g. urednik:—

Na hudo vročino pritisnil je severni veter, da je padla vročina zadnjih 24 ur za 18 stop. Odnehem pa je danes pritisnil jug in nam prinesel dežja, da smo morali cerkveno veselico na torek zvečer opustiti in jo preložiti na prihodnja dva dni. Kakšen bode uspeh, bodem pa prihodnjič poročal.

Po stari domovini se je pa stožilo Fran Gaberšičeku, ki je danes, v torek, odpotoval v Kamno pri Kobaridu. Edni prihajajo, drugi odhajajo, tako se vedno vse menjava. Je pač človeško življenje že tako urejeno.

Monsignor Valentin Podgorec, tajnik družbe sv. Mohora v Celovcu, ki se 6. avgusta odpelje iz Evrope radi nujnih poslov v Ameriko, obljubil je našemu župniku, da se bode, ako mu le količkaj mogoče, oglasil tudi pri nas. Redki gost danes že naprej pozdravljen! Poročevalec.

Indianapolis, Ind.

Dragi gospod urednik:—

Ker je tudi pri nas grozna vročina, je tudi velika žeja. In gotovo je bila je žeja vzrok, da je zadnji teden po noči "obiskal" neki neznan uzmovič Rosensteinovo trgovino. Prišel je na prav zvit način v "štor", pobral iz miznice $37 srebrnega denarja, ktere gospodar ni hotel nesti domov, ker — je bil pretežek, zato ga je iz usmiljenja uzmovič olajšal. Ker je bila pa ravno nedelja pred nosom, omislil si je iz zaloge tudi nov jopič v vrednosti $5. Gotovo mu je bilo žal, da ni našel še hlač, ktere so bile spravljene med drugim blagom. Spomina za seboj ni nikakega pustil, tako, da bode sedaj težko koga obdolžiti in ga tlačiti po krivem v luknjo.

M. F.

Indianapolis, Ind.

Cenjeno uredništvo:—

V zakonski stan stopila sta zadnjo nedeljo popoludne ob 3. uri Viktor Feroli in Josipina Gorišek. Bilo srečno!

Ker se bode menda pri nas ustanovil nekak "Import House" za dekleta, je upanje, pravzaprav se je bati, da bode še marsikaki samec skočil v zakonski jarem.

Tudi Mike Cegare nam je pisal. Pravi, da gre, ker so nastopili pasji dnevi, za nekaj časa na "vakešen" na West, pa da ne ve, ali se bode sedaj oglasil v našem mestu, ali pozneje. Vsekako mu pa želi počitka od njegovega obilega napora in truda

Samec.

Eveleth, Minn.

Spoštovani g. urednik:—

Poročali ste pred dobrim mesecem o ponesrečenem Josipu Smoleju, kterega je ubilo v rudokopu. Nesreča pa nikdar ne počiva. Sedaj se javlja iz njegovega rojstnega kraja iz Kranjske Gore, da se je njegovemu bratu Mihu, ko je zvedel žalostno novico, vsled nje omračil duh.

Pozdrav vsem Vašim cenjenim naročnikom. Naročnik.

Korotanske povesti.

—o—

Češki spisala **Gabriela Preissová.**

—o—

LAHKO NOČ!

K Mrkličevemu posestvu se je šlo iz dolline poltretjo uro po zložni poti navkreber skozi gozd. Dejalo se je tu od nekdaj tudi "pri Grudnu", kakor imajo v tem kraju sploh posestva po dvoje imen, dasi je bila ta kmetija, med hribovskimi najvišja in najmanjša, med sosedi le malo znana. Po leti se je poslopje v svoji na videz nepristopni višavi vse skrilo v zelenju, samo včasih je je izdajal dim, vijoč se lahno in kakor steber ravno iz dimnika; in nekoliko belih golobov, frfrajočih nad temnozelenim grebenom hriba liki bele iskre, je oznanjalo, da so tu gori ljudje. Kadar je bilo po zimi ozračje čisto, se je sredi bele okolice videlo skromno poslopje že iz doline; marsikdo je zdaj pomiloval te ljudi, na samoti bivajoče, in se vprašal, kako se pač od tam hodi v cerkev?

Zaduji gospodar pri Mrkličevih je bil dolgi Matevž. V tem času je stopalo po navadni nedeljski poti od Grudna dvoje večjih in dvoje manjših čevljev; — bila sta to Matevž sam in Mica, njegova mati. Ali kmalo je opešalo dvoje manjših, in gospodar je hodil marsiktero nedeljo sam v cerkev; mati pa je varovala doma.

Ob takih priložnostih pa je prinašal Matevž seboj iz doline od kupca to in ono, včasih celo kako popravljeno ali tudi novo železno orodje ali pa perišče žebljev. Več ni potreboval od dolinskega sveta. Mrkličev svet je bil v obče strm, toda, ker je bil proti solncu obrnjen, je vse dobro rastlo; mladi kmetič pa je mislil tudi na vse. Rži je sejal toliko, da je bilo vse leto dosti kruha; na najboljši kraj je vrgel celo mero pšenice, ovsa in ajde, vsadil malo koruze, boba, fižola, prosa in krompirja; včasih se je spomnil celo na konopljo in na olje iz bučinega semena. Za hišo na travniku je bilo nasajeno drevje: jablane in hruške, kterih sadje je za vse leto zadoščalo za mošt. Vir denarja pa je bila tu reja govedine, od ktere je redno vsako leto lahko prodal dvoje pitanih, včasih so se pa zraven prodale še starejše ovce.

Mrkličeva očevina je bila trd kruh; ves svet se je težko obdelal, in spomladanski nalivi so radi trgali cele lehe mlade setve. Ali mladi, neumorno vztrajni kmetič se ni pomišljal, drugič opraviti uničeno delo; tolažil se je, češ, za ajdo še ni prepozno. Matevž ali Tevža je bil nezakonski sin Micike Mrkličeve, ktera je ostala samica do smrti iz vzroka, o kterem sama ni premišljevala. Tevža je imel ime po svojem dedu in je ostal od takrat, ko so odnesli starega k večnemu počitku poleg hribenske cerkvice, sam sameat za vse možko delo.

Kmalo potem je pripeljal materi na pomoč mlado, drobno, ali pridno in razumno snaho, ktero si je poiskal med kranjskimi ženicami, ktere so ga, ko je šel v cerkev, srečale in vprašale za delo. Mati njegova je bila s to volitvijo zadovoljna, dasi je mlada govorila malo drugačno slovenščino in je prinesla vse svoje premoženje le v košarici. Stara mati si je dobro zapomnila, da ji je Kolarjeva, ko je snubila njeno hčer za Matevža, hitro odbila, rekoč, da bi se njena hči ne mogla navaditi tam gori pri njih. Vrhu tega pa je Mico veselilo i to, da je njen sin sedaj živahnejše nego drugikrat prepeval sam sebi z žarečim obrazom:

Dečlo svojo 'mam jaz rad,
Kot Bog je dal že na stokrat — holalaho!
Ptič svojo poje pesmico,
Jaz mislim na svojo ljubico — holalaho!

Tedaj pa se je spomnila na ono kratko dobo svojega življenja, ko so v njenih prsih kar same vstajale nove pesmice, in tiho je zaplakala — od veselja; kajti videla je, da ima sin sree kakor ona.

Z Jerico in dvema kmalo jeden za drugim narojenima otrokoma je dahnila na Mrkličeve popolno človeška sreča. Po zimi je bilo v hiši, ktera je bila ograjena okoli in okoli s skladovnicami drv, prijetno kakor v gnezdecu; od spomladi do jeseni pa so se veselili s prirodo, ktera jim je bila takorekoč druga mati. Nebeški obok, ki se jim je zdel tukaj bolj okrogel nego drugje, je bil tu ustvarjen le za nje. Mala Micika in njen bratec sta si pa vsled pripovedovanja babice mislila, da tisti skrivnostni Bog, ktere lepa in okrašena podoba je visela nad durmi v izbi, odhaja le po noči, ko vse spi, od njih v svoje nebeško prebivališče.

Kakor streha njih hiše se je nad njimi prijazno razpenjalo nebo s svojo zagonetno spremenljivostjo, najsi je bilo jasno, ali blagodejno svetlo, ali toplo, ali deževno, celo v grozi nevihte. Uživali so razgled po svetu, kteri se nikjer ni zdel toli ustvarjen za zadovoljnost. Vse okoli njih se je veselilo z Mrkličevimi: ptičja gnezda v bližini, veverice po vejah, kristalni studenec, ki je curljal po izdolbenem žlebu in se iskril v solnčnem svitu, za vrtom pa prehajal, peneč se v majhen slap; ščebetava, na pol slepa sraka, ki se je smešno družila z golobi; kresne mušice, žabica v žlebu; vse to jim je bilo v radost, in samo kragulj in lisica, ki sta včasih grozila prostosti kuretine, sta bila tu sovražnika. Kaj čuda, če je Jerica, ki je vedela povedati v začetku tukajšnjega svojega prebivanja marsikraj o človeški hudobnosti, ktero je izkusila kot sirota, kmalo pozabila vse to. Oči so se ji žarile od sreče, kadar je prišel jest mož moker od potu s polja domov, a si še tedaj ni privoščil odmora. Tako je bilo ves čas, dokler je bilo dosti dela na polju. Mož ni hotel, da bi hči stala praznih rok, kedar sinček prevzame gospodarstvo. Začel je za njo v piskerček iz porcelana, ki ga je prinesla Jerica z doto v košarici, spravljati srebrne goldinarje. In dasi nihče ni umel pri Mrkličevih čitati in pisati, so vendar znali šteti, koliko imajo že prihranjenega.

V posodici je bilo šestnajst goldinarjev, ko je Matevža jel vznemirjati v lepih njegovih mislih hud kašelj, kteri se ga lotil vsled preobilega napora in prehlajenja. Mati je imela spravljeno posušeno lipovo in bezgovo cvetje ter pasje salo; sedaj je Matevž poskušal drugo za drugim. Ali zastonj; kašelj je bil trdovraten in Tevža se je moral delu odtegovati. Le sreča, da je začel kašljati šele na zimo, ko ni bilo treba toliko delavnosti. Toda za Matevževo potrpežljivost je bila to huda izkušnja. Bližala se je že pomlad, ali kašelj še ni odjenjal. Ker sta ga ženski nagovarjali, je šel Matevž v mesto k doktorju, da bi bilo že vendar enkrat konec te nadloge...

Ženski kar pričakovati nista mogli Matevža. Tisti čas je bil dan že dolg, ali gospodar se je vrnil šele, ko je bilo nebo že posejano z zvezdami in sta otroka že davno spala.

Ni prišel sam; seboj je pripeljal malo gluhega hlapca, ki je pri Mrkličevih že delal, ko je bil še ded živ. Po sili se smehljajoč, je pripovedoval, da mu je zdravnik naročil, da bi si koga poiskal za pomočnika, dokler ga kašelj ne pusti. Sicer je še pravil, da je ta zdravnik jako učen in moder gospod.

Tevža je res prepustil vse poljsko delo zanesljivemu in delavnemu hlapcu, sam pa je začel popravljati orodje in pohištvo. Tu in tam je pokril streho z novimi, dvojnatimi deskami; iz stare veže je spravil drobno kamenje in obložil tla z velikimi ploščami; na dveh straneh poslopja je naredil kapnici odtok.

Naposled je postavil zraven poslopja leseno kolibo, ktera se je zaklepala in v kteri je zlasti rad obdeloval razne reči, ki jih je pripeljal nekdaj v vozu iz doline in jih skril pred ženskama.

"Tevža", ga je skrbno ustavila žena, ko je ravno zaklepal kolibo in postal na pragu med odprtimi vrati, pogledujoč z iskrečim se pogledom, kar je hranil v nji. — "lepo poslušaš nasvete gospoda doktorja! Na jedni strani se dela izogneš, na drugi si je pa izmisliš. Stokrat bolj si videti upehan, nego si bil preje. Kašlja se še nisi iznebil, in žetev imamo pred durmi. To je pa zaste čas trpljenja... O Marija! Jaz pojdem sama k doktorju!..."

Tevža ni takoj odgovoril, temveč stal nekaj časa s povešenim pogledom in tako žalostnim obrazom, da je bilo Jerici skoro žal, da je njen glas zvenel nekako očitajoče. "Mene to že skrbi", je dodala mirno in mehko; "poslušala sem te danes po noči"

"Kaj bi povešala glavo?" se je oglasil tiho kakor v sanjah mladi kmetič. "Saj veš: vse do svojega časa in Gospod Bog na veke."

"No, seveda. Če te pa ta neumnost muči že tako dolgo... Še po noči!" je vzdihnila Jerica znova.

"Žetev imamo že pred durmi, res", ponavljal je Tevža prejšnje ženine besede; "toda polgluhi Fran odvrne ravno toliko, kolikor bi storil jaz sam." Utrujen je sedel v veži in dostavil: "Dobro me nadomestuje, in miren človek je. To me veseli, da sem se tedaj spomnil nanj!"

"Ne mislim na delo, temveč nate", je dejala žena, a glas ji je zamiral; sedla je k njemu.

(Konec prihodnjič.)

Iz slovanskega sveta.

—o—

Protesten shod Hrvatov.

V Sarajevu se je vršilo dne 12. junija impozantno zborovanje Hrvatov proti zapostavljanju hrvatskega naroda povodom cesarjevega obiska v Bosni in Hercegovini. Vsi govorniki so dajali izraza svojemu ogorčenju proti vladi. Ob viharnih aklamacijah je bila vsprejeta resolucija, ki zahteva izdatno zadoščenje in ki za slučaj, da bi se tako zadoščenje odreklo, napoveduje, da odpošljejo Hrvatje deputacijo k cesarju. Na večer so priredili velik komers.

Za Hrvate v Bosni pa tudi velja znani rek: pred vsem spoznavaj samega sebe!

Pred vsem naj bi izprašali svojo vest, koliko je krivde na njih samih, da je prišlo tako daleč, in ali niso ravno oni omogočili vladnim krogom tako preziranje Hrvatov. Vlade vedno računajo s strankami ali narodi ki predstavljajo gotovo mero moči. Iz te resnice izhaja zlasti za narode in stranke, ki tvorijo le manjšino, da z notranjo kompaktnostjo in konsisteneo nadomeščajo, kolikor jim ne dostaje na številu. Stranke ali narodi, ki si hočejo kakor manjšina zagotoviti veljavo, morajo najprej skrbeti za čvrst, zdrav in jednoten notranjen sestav. Ali ravno proti tej conditio sine qua non so Hrvatje v Bosni grozno grešili. Kako petino prebivalstva tvorijo in še ta petina se je — zavedena po intransigenci nadškofa Stadlerja proti drugovernikom in po sovraštvu istega nadškofa proti rodoljubnim frančiškanom — razdelila v dva sovražna si tabora. Kruto se je maščevala nad hrvatskimi katoliki v Bosni stara resnica, da je tisto "bolje" navadno sovražnik dobrega. Hrvatje pod vodstvom dra. Mandića so bili nadškofu Stadlerju premalo katoliški. Hotel je imeti s katoliškega stališča boljšo politiko. S tem svojim prizadevanjem pa je Hrvate te razkrojil in tako oslabil, da so kakor naravna posledica prišli dogodki, proti kterim prirejajo sedaj protestne shode in — zvonijo po toči.

Ali, če že česa pričakujejo od te protestne akcije, bi jim bilo svetovati, naj s protesti proti vladi spoje tudi protestne proti Stadlerjevi intransigenci.

V STARO DOMOVINO SO SE PODALI:

Josip Volčič iz Detroit, Mich., v Novo Mesto; Ivan Mihič iz Jenningston, W. Va., v Kočevsko Reko; Gašper Lang z družino iz Dermott, Ark., v Drago; Nikolaj Pleše iz Dodgeville, Ind., v Sežano; Anton Rever iz Indianapolis, Ind., v Sežano; Ana Zorman z otroci iz Milwaukee, Wis., v Vič; Imbro Topolovac iz Stambaugh, Mich., v Marinovac; Fran Gorenc iz Sheboygan, Wis., v Trebelno; Ivan Ivanc z družino iz Eveleth, Minn., v Grosuplje; Josip Vrtačnik iz Indianapolis, Ind., v Nazaret; Marko Trantin iz New York City v Trst; Tomaž in Marija Žovle iz Black Diamond, Wash., v Mozirje; Anton Nele iz Chisholm, Minn., v Lož; Anton Kiru iz Halton, Pa., v Celje; Anton Ceglar iz Halton, Pa., v Obrov; Jakob Černetič iz Cannonsburg, Pa., v Koritnice; Anton Gornik iz Victor, Colo., v Bloke; Jurij Hiti iz Johnstown, Pa., na Rakek; Jakob Jager z družino iz Moon Run, Pa., v Izlake Medija; Ana Smodič iz Chicago, Ill., v Celje; Matija Križan iz Reading, Pa., v Metliko; Josip Babše iz McKinley, Minn., v Laverco; Fran Sterniša iz Cleveland, O., v Trebnje; Mihael Jerman iz Cleveland, O., v Bršlin; Ivan Obreza iz Cleveland, O., v Rakek; Anton Nagode iz Cleveland, O., v Beljak; Peter Jakovčič iz Cleveland, O., v Gorico; Iso Sjekloca, Juro Vičević in Stjepan Mantinović iz Duluth, Minn., v Črno Goro; Fran Gaberšek in Josip Rutar iz Indianapolis, Ind., v Kobarid; Valentin Grzinac iz Sioux City, Iowa, v Mrkopalj; Pavel Centa iz Barberton, Ohio, v Lipsenj; Pavo in Julija Savić iz Mariner Harbor, N. Y., v Belovar; Ivan Sing iz Butte, Mont., v Škofjo Loko; Mat. Komp iz La Salle, Ill., v Ljubljano; Martin Novak iz La Salle, Ill., v Ljubljano.

Vsi ti potniki so kupili parobrodne listke pri tvrdki Frank Sakser Company, 82 Cortlandt St., New York.

Republikanska konvencija v So. Dakoti.

Sioux Falls, S. Dak., 7. julija. Tukaj se je včeraj vršila republikanska državna konvencija, pri kteri so se delegatje izrekli za to, da bodo v vsakem oziru podpirali politiko in administracijo predsednika Tafta, da se pa ne bodo zavzemali za takozvani cannonizem, oziroma za politiko zbornicnega predsednika Joe Cannona.

DR. RICHTER'S

"PAIN-EXPELLER"

Človek, ki trpi bolečine, je ravno tako brez pomoči, kakor razbita ladija na peščinah. eČ bolehaš na revmatičnih bolečinah, nevralgiji, prehlajenju itd. poskusi vdrgnenje s

PAIN-EXPELLERJEM,

priznano dobro domače sredstvo. Dobi se v vseh lekarnah po 25 in 50¢.

F. AD. RICHTER & CO.,
215 Pearl St., New York.

Slovensko katoliško

podp. društvo sveteBarbare

Za Zjedinjene države Severne Amerike.
Sedež: Forest City, Pa.
Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pennsylvanija.

ODBORNIKI:

Predsednik: ALOJZIJ ZAVERL P. O. Box 685, Forest City, Pa.
Podpredsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 51, Mineral, Kans.
I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: ANTON OSTIR, 1134 E. 60th Street, Cleveland, Ohio.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.

NADZORNIKI:

MARTIN GERČMAN, predsednik, Box 683, Forest City, Pa.
KAROL ZALAR, I. nadzornik, P. O. Box 547, Forest City, Pa.
JOS. BUCENELI, starejši, II. nadzornik, Bx 591, Forest City, Pa.
FRANK ŠUNK, III. nadzornik, 50 Mill Street Luzerne, Pa.

POROTNI IN PRIZIVNI ODBOR:

PAVEL OBREGAR, predsednik porotnega odbora, Weir, Kans.
JOS PETERNEL, I. porotnik, P. O. Box 95, Willock, Pa.
IVAN TORNIČ, II. porotnik, P. O. Box 522, Forest City, Pa.

Dopisi naj se pošiljajo I. tajniku: IVAN TELBAN, P. O. 7, Forest City, Pa.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA."

Pozor slovenski farmerji!

Vsled obče zahteve, naročili smo tudi letos večje število

pravih domačih

kranjskih kos

V zalogi jih imamo dolge po 65, 70 in 75 cm. Kose so izdelane iz najboljšega jekla v znanej tovarni na Štajerskem. Iste se pritrdijo na kosišče z rinkcami.

Cena 1 kose je $1.25.

Pri večjej naročitbi znaten popust.

V zalogi imamo tudi klepalno orodje iz finega jekla in pristne "Bergamo" brusilne kamne (osle.)

Cena 1 garniture klepanja je $1.— 1 brusnega kamna 30c.

Rojake opozarjamo da se z naročili požurijo dokler zaloga ne poide.

Naročilu priložiti je denar ali Postal Money Order.

Slovenic Publishing Co.
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Kje je moj prijatelj GREGOR NOVAK? Midva sva bila svoječasno skupaj v Westfallen na Nemškem in sedaj sem zvedel, da se nahaja nekje v Rock Springs, Wyo. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi naznani, ali naj se pa sam javi. — John Štucin, P. O. Box 16, Dodson, Md. (8-12—7)

NA PRODAJ.

Pet let obstoječa dobro obiskana trgovina s hišo in vsem blagom se proda.

Več se poizve pri lastniku omenjene prodajalne, bodisi osobno ali pa pismeno.

Frank Kebe,
139 Haydenville, Greensburg, Pa.
(8-19—7)

NAZNANILO.

Cenjenim rojakinjam v New Yorku in okolici naznanjam, da sem pričela

ŽENSKO KROJAŠKO OBRT.

Izdelujem vsakovrstne ženske, v razne sezone spadajoče obleke po najnovejšem kroju in po jako nizkih cenah. Pridite in prepričajte se!

Nežika Yurkas,
222 E. 84th St., New York City.

Cesarjevič in sestri dvoječkinji.

—o—

Bajka.

—o—

Živela sta svoje dni cesar in cesarica živela sta mirno in soglasno, a sebi na radost, na uteho svoje starosti sta izgojevala jedinega sina in naslednika.

Cesarjević je bil živahno dete, podne je igral s svojimi vrstniki, ali se kratkočasil s petjem ter pravljicami, — pesni pele in bajne pravljice pravile so mu dojilke njegove in pestunje, — no, po noči pa, komaj da zadremlje prispejo k njemu sanje krilate, in kaj vse se mu ne sanja: leteči konji, troglavi zmaji, ognjene pošasti, krasotice z zvezdami v čelu, palače segajoče do samih nebes, in zakleti gozd . . . Ko se prebudi, pa jame pripovedovati. — oči se mu žare liki zvezde, po obrazu se razlije rudečica, svileni kodri se vsujejo po ramenih z zlatimi konci, a srčice v prsih tako utriplje, tako trepeče, kakor ujeta preplašena ptička.

Dorasel je tako cesarjević; iz knjig si je bil nabavil uma - razuma, naučil se pri pametnih ljudeh vsega, kar je cesarjeviču znati treba, a one sanje pa nemirne, sladke ter strašne so priletele po noči v njegovo sobico, obkrožile kodrasto glavo in frfotale nad njim s pestrimi krili.

Cesar se je bil med tem časom postaral in jel sina mesto sebe na vojno pošiljati. Mnogo junaških činov je zvršil cesarjević, mnogo zemelj privojeval, mnogo narodov premagal, in sta začela cesar in cesarica misliti na to, da bi bilo čas ga oženiti. Cesarjeviču samemu je bila ženitev po volji, samo da si ni mogel najti prave neveste.

Nekega znojnega poletnega dne se je šel cesarjević sprehajat, ogledat si božjo naravo; došel je do studene rečice, legel na breg, zagledal se v sinje valove, v zelene gozde, v pisane cvetlice, v jasna nebesa s pisanimi oblački ter niti zapazil ni, kako je zadremal,

A po tej rečici, v izrezljanem, pozlačenem brodiču sta se vozili dve zali dvoječkinji, hčerki mogočne čarovnice. Podobni sta bili druga drugi, kakor dve biserni rosi. Mati sama jih je trudoma razločevala, a radi razlike je oblačila jedno — to, ki se je zvala Ljubav — v svetlo obleko iz solnčnih sojev tkano, a drugo, imenovano Žalost, v temno krilo, spleteno iz nočnih sene ter iz somrakov.

Priplavali ste sestri k bregu, stopili na zemljo — glej: pred njima spava krasen mladenič, izleknjen po svileni travi.

Zdajci si je Ljubav, nagajiva poredница izmislila stopiti k njemu, a Žalost jo je jela zadrževati:

"Ne nadleguj ga, sestrica mila, poglej, kako sladko spi . . In ne pozna, srček, ne ve, koliko gorja ga še čaka spredaj! . .

Izgovorila je, iz jasnih očes sta prikotali na zemljo dve čisti solzi, in na mesto, kamor ste kanili, zrasli sta iz zemlje dve čudotvorni travi.

Ljubav se je v odgovor nasmehnila, pohitela k spečemu cesarjeviču in z jedva slišnim šepetom govoričila:

"Zadosti je spal! Pa jaz ga itak ne zbudim, samo poljubim ga; naj vidi v sanjah mene, devico."

Kako je rekla, tako je i naredila: nagnila se je, poljubila cesarjeviča na rujne ustnice, se nasmejela ter stekla k čolniču. A koder je tekla in se smejala, izklilo je za njo krasno cvetje neizrečene lepote, a duhtenja takega, da človeški jezik niti povedati ne more.

Vkreali sta se sestrici v brodič in odpluli preje, nego je utegnil cesarjević odpreti oči. Ali v sanjah je on videl Ljubav, kakor živo, a ko se je prebudil, pa začutil nad saboj vonjavo njenega cvetja, — v glavi se mu je zavrtelo, srce bolestno zaplakalo tako sladko, kar iz sebe je skočil na nogi. Ozrl se je, nikoga vže ni več bilo blizu, samo cvetelo je okrog kakor v rajskem vrtu in cvetovi so majali z nežnimi glavicami . . .

Zavzel se je cesarjević, sklonil glavo in korakal domov zamišljen. Mnogo je videl čudnih in bajno privlačnih sanj, a o taki krasoti, o taki radosti še nikdar sanjal ni.

II.

Od tega časa je postal cesarjević otožen, žalosten. Zapustile so ga bujne domišljije, minil ga je zaspanec, a ob jednem z njim je izginila raz njegovega lica sveža rdečica, v očeh so vgasnile jasne zvezde, razkuštrali so se svileni kodri. In ničesar ga ni veselilo: niti veda, niti slava, niti bujne parade, niti pojedine, niti lovske zabave. Iz njegovega spomina ni izginila ona čudna krasotica, ki se mu je vtisnila na bregu, in on je bil pripravljen žrtvovati polovico svojega življenja, da bi vsaj za hipec gledal njen ljubki smehljaj, slušal njeno zvonko smejanje, vsled katerega je vzraslo ob njenih nogah cvetje duhteče.

Cesar in cesarica sta opazila spremembo na svojem ljubem sinu, in sama sta se razžalostila. Ničesar, ničesar nista opustila, da bi potešila svoje edino dete, — cesar mu, jasnemu sokolu, neki še manjka? Konečno sta ga pozvala pred se in ga vprašala:

"O čem ti, najino ljubo dete, tako žaluješ? Že dolgo te opazujemo, da te mori neka tajna žalost. Ne skrivaj se, najin ljubljenec, pred roditeljima, odkrij svojo dušo. Če te tare kaka nadloga, kdo ti naj pomore, če ne oče in mati?"

Cesarjević je uprl oči v zemljo, pomislil in dejal:

"Za vajino ljubezen, skrb in laskanje — hvala vama, ljubeznjiva roditelja. Ali pomagati mi v moji bedi vidva ne moreta. Zaljubil sem se, zaljubil z vso dušo v jedno devico. A kdo je ona? kje živi? in li me ljubi? nič ne vem! Zbog tega me boli srce, radi tega nimam ne podne ne ponoči pokoja. Ako se vama smili vajin sin, blaga roditelja, potem me pustita potovati v širni svet, dokler ne najdem svoje krasotice."

"Čemu tebi, cesarskemu sinu, potovati?" sta mu odgovorila cesar in cesarica. Ali nimaš slug, dete? Midva precej pošljeva gonjače na vse kraje, naj oni privedejo v naš dvorec vse krasotice iz celega našega cesarstva. Po takem ne bo izostala tudi tvoja ljuba."

In izdal je cesar ukaz pripeljati v dvorec iz vsake rodovine, kjer so dorasle hčere — neveste za možitev — po jedno devico. Izbrati je ukazal najkrasnejšo.

Splašilo se je zdajci vso prostrano cesarstvo. Zdirjali so gonjači na vse strani, zbegale so se matere — vsaka ljšpa svoje hčerke, vsaka se nadja, da se morda v njeno cesarjević zavezuje?

Zašli so gonjači i k mogočni čarovnici, materi Ljubavi in Žalosti.

"Ali imaš," jo vprašajo, "dorasle hčere, godne za možitev?"

"Kako naj bi ne imela," pravi, "imam dve hčerki dvoječkinji."

"Pokaži nam ju," dejo, " mi jedno izberemo in jo popeljemo cesarjeviču pokazat."

In šla je mati v sobo, kjer sta njeni hčeri ob tem času sedeli pri kolovratu, ter ju pozove pred cesarske poslanike.

Žalost, kot ubogljva hčerka in pokorna, — je takoj vstala, se oblekla in bila pripravljena iti za materjo. Ljubav pa se celo z mesta ganila ni. Le zardela je, namršila sobolje obrvi, z očmi srpo pogledala in se obrnila strani.

"Ne grem," pravi, "kazati se cesarskim poslanikom, nikakega cesarjeviča nočem poznati! Naj on sam k meni pride, če me želi imeti, a jaz ga ne potrebujem."

A ko sta ji jeli mati in sestra prigovarjati, — ničesar več ni odvrnila lepotica, stekla je na vrt in se skrila v gostem listju. Videli so jo samo . . .

Kaj se hoče: mati je privedla pred poslanike Žalost, in deje:

"Evo vam moje krasne hčerke! Peljite jo k cesarjeviču."

Ko so zazrli cesarski odposlaniki Žalost, so kar ostrmeli: zala je bila liki večerna zarja. Očij nij bilo mogoče od nje odtrgati. Nizko so se poklonili poslaniki njej in njeni materi; nežno so jo posadili v zlati koleselj in naglo oddrdrali ž njo k cesarjeviču.

III.

Pripelje se Žalost v dvorec, a dvorec ta je že natlačeno poln; vse krasotice celega cesarstva so se zbrale tukaj in čakajo, kadar jih cesarjević pozove pred svoje jasne oči.

Vrnili so se vsi gonjači, ki so bili razposlani, pričakovati ni bilo nikogar, in cesar je zaukazal vsem zbranim stopiti v največjo in najsvetlejšo dvorano in tjakaj pozvati cesarjeviča.

Ko je vstopil cesarjević, ko se je ozrl po dekletih, — obvisel je njegov pogled na Žalost, a srce v prsih mu je kar zamrlo. Brez obotavljanja je pristopil k njej in jo prijel za roko.

"Glejte jo — mojo izvoljenko!" tako je dejal z gromkim glasom. "Njo sem videl v sanjah, jedino na njo mislim dan in noč!"

In zapovedal je cesarjević zvoniti pri vseh cerkvah in objaviti vsemu narodu svojemu, da se on z Žalostjo ženi.

Zapeli so zvonovi po celem širnem cesarstvu, priredila se je pojedina po svetu, odprle so se sobane v palači cesarjevičevi in povedel je on svojo nevesto v te bogate sobane. A koder je ona šla, velel je stlati tlak z žametastimi preprogami, sipati vonjavo cvetje, pred pragom svoje palače pa je izsul pred njo vse svoje zaklade: grude srebra in zlata, biserov, dijamantov in dragocenega kamenja. Potem jo je popeljal v skrivno sobo, kamor ni imel ničbe pristopa razven njegove ljube. Tu je stopil pred njo z jasnim smehljajem, pogledal jej naravnost v oči in rekel.

"Nu, zdajci hodi, moja krasotica, obleci se v ono svetlo obleko, ki je sijala na tebi kakor solnce, nasmejaj se mi z onim ljubkim smehom, od kojega so izklile in zacvetele pri tvojih nogah cvetlice duhteče. In sedaj se vresniči moj divni sen, in jaz najdem popolno, neizrečeno srečo . . . "

A na ta ogovor mu je Žalost s skromno povešenimi očmi odgovorila:

"Nimam jaz oblačil svetlih in ne ljubkega nasmeha. Ne morem ustvariti jaz pri svojih nogah cvetja vonjave. Obžalujem te, krasen cesarjević, da nisi našel v meni tega, česar je iskalo tvoje srce, no popraviti krivde ni v moji oblasti. Jaz moram le plakati pri tem."

In pretočila je Žalost dve čisti solzi, a na mestu, kamor ste kanili oni solvi, zrasli sta dve zdravstveni rastlini.

Tedaj je cesarjević snel s svoje desnice dragocen prstan, ki ga bil prejel v dar pri krstu od svojega botra, in nataknil ga na njeno belo ročico; razpahnil je baršunasto suknjo in vzel iz nje talisman — dar njegove krstne botre — in ga obesil na njen labudji vrat; sam pa je pal pred njene noge, jel prositi in rotiti, da bi se mu nasmejala:

"Sedaj mi se bodeš menda vendar nasmejala, moja dragica, — dal sem ti vse, kar mi je bilo drago, ničesar nisem pridržal za se, prosim te samo jednega ljubkega nasmeha! Po onem smehu je koprnelo moje srce, ne morem dalje živeti brez njega, ne morem zreti na božji svet, ne morem dihati svobodno! . .

Ko je čula Žalost tako govorico, so se ji kar vlile solze, in iz vsake njene solze je vzklila zdravstvena trava, a ko se je skozi solzo nasmejala, razcvetele so po travi male cvetke.

Glej, o tem čudu sta izvedela tudi cesar in cesarica. Začudila sta se in se razveselila.

"Aj, to je devica! aj, to je nevesta našega ljubega sina!" — tako sta dejala vladarja, a za njima so ponovili dvorniki, a za dvorniki vso prostrano cesarstvo. "Varuj, ljubi jo, dete, na vsem svetu ne najdeš boljšega zaklada: vsako tvojo bol ona ozdravi."

A cesarjević je od tega časa postal še turobnejši. Ni po dne ni po noči ni poznal ni spanca ni pokoja. Bledo njegovo lice je ovenelo, na čelu so se zbrali nekaki črni oblaki, oči so prepregle megle.

In ni našla Žalost niti jedne rastline, ki bi mogla ozdraviti njegovo neznano bolezen.

In odšel je cesarjević, kamor so ga oči nesle, da bi se otresel gorjupe otožnosti. Šel je, šel — in prišel baš na isti breg, kjer je nekoč sanjal o Ljubavi. Zagledal se je v one sinje valove, v one zelene gozde, v one pestre cvetlice, v jasna nebesa z oblaki bisernimi, — zagledal se in bridko razjokal.

A Ljubav se je med tem v sosednjem logu igrala s svojimi razposajenimi tovaršicami. Zdajci zbeži ona, zauka, — ter steče na poljano, naravnost proti cesarjeviču.

Ljubav: "ah!" in hotela je zbežati nazaj, a cesarjević jo je krepko prijel za obe beli roki, drži jo in jej gleda naravnost v oči, s pogledom svetlim kakor solnce.

"Ne, sedaj mi pa ne utečeš več, moja zarja jasna!" tako jej je rekel. "Tako torej se me izogiblješ? Tako skrivaš pred menoj svoje igre in svoja svitla oblačila?! . .Tako ne sme dalje biti! Ne umaknem jaz oči s tebe, moja ljuba, ne dovolim ti v temnih oblačilih hoditi, ne dovolim ti solze točiti. Spet te popeljem v moje sobane bogate, spet ukažem vsemu narodu mojemu praznovati, in prirediti dam tako gostijo, kakoršne še nikoli nikdo ni videl! . . "

V odgovor na to govorico se je Ljubav molče nasmejala, udano je ponudila cesarjeviču belo svojo roko in šla ž njim trdih korakov. A njen nasmeh je bil jačji od solnca zlatega, od njenega sijaja svetlozarnega se je zablišalo v očeh cesarjevičevih, pozabil je bil pot k palači svoji in povedel svojo krasotico po neznani cesti, a kam jo je peljal, on sam ni znal: zmedla se je srčeku pamet. Za njima pa se je dvigal cvetoči vrt. In kaj vse pač ni bilo na temu vrtu! I cvetlice, i južna drevesa, žvrgolele so v njem rajske ptice, žuboreli srebrni potoki, iz zemlje so vreli vrelci biserni.

Hodil — hodil je cesarjević z Ljubavjo, že se je solnce jelo nagibati k zapadu, že sta ga začeli nogi boleti, tresti se in upogibati, — a bogate palače pa le ni, in je ni. Oziral se je cesarjević naprej, na desno, gledal na levo, obrnil se nazaj, — povsod krog njega se širi neskončen vrt. In že je jel cesarjević iskati prostora, kjer bi se odpočil od dolge hoje.

No nagajiva Ljubav ni poznala utrujenosti. Zbežala je naprej, ozrla se, in se zvonko, veselo smejala utrujenemu cesarjeviču.

Razsrdil se je cesarjević, namršil obrvi in zakričal z jeznim glasom:

"Kje je moja pot, prava pot k mojemu cesarskemu dvoru? Premini ti vrt za vselej in ne zabrani mi doseči mojih okrašenih soban!"

Izgovoril je in vdaril z nogo ob tla, a izpod njegovih nog so izrasli iz zemlje: grenak pelin, bodeče trnje, ter strupene rastline. Visoko so se povspele te rastline, se razkopirile in postale gosta stena pred cesarjevičem in njegovo družico drašestno . . .

Ko je došlo do Ljubavi puhtenje strupenih trav, ko jo je zbodlo ostro trnje naravnost v bele prsi, — je ona prebledela, golobica nežna, — niti trohice krvi ni bilo v njenem licu; prebledela je, pogledala cesarjeviča . . . in taka turobnost, taka smrtna muka je odsevala v tem poslednjem pogledu, da so cvetlice okrog mahoma ovenele, povesile glave, umolknile rajske ptice, posušili se srebrni potoki, vsahnili biserni vrelci. A ona sama — labodje bela — je nagnila glavo in padla na vlažno zemljo mrtva Iz njenih prs pa je zletela bela ptica, bolj bela od čistega snega; z zvonko pesnijo, kopaje se v solnčnih žarkih, se je vzdignila ta ptica v oblake, izginila v modrem nebu, razpršila se liki oblaček . . . A na onem mestu, kamor se je vzdignila ona, je zasinila ono noč nova zvezda, svetlejša od vseh zvezd na nebu.

IV.

Ni verjel cesarjević, da je umrla Ljubav, njegovo solnčice. Vzdignil jo je s tal previdno, pritisnil na junaške prsi, in jo na močnih rokah nesel dalje, skozi pelin, trnje in strupene rastline.

"Prinesem te, moja ljuba, segrejem te s svojim dihanjem, položim te v posteljo toplo, obdam s cvetjem rajskim, dan in noč bodem sedel pri tebi, dan in noč bodem gledal na-te, dokler te ne naprosim odpreti jasne oči! . . . "

Tako je govoril cesarjević, a Ljubav je ležala v njegovem naročju brez dihanja. Z nogami je gazil in teptal grenak pelin, bodeče trnje mu je trgalo obleko in lase, do krvi mu je ranilo obraz in roki, od vonja strupenih rastlin se mu je jelo motiti v glavi in ožile so se mu prsa junaška, zdaj je onemogel in padel, zdaj zopet po vsej sili vsta', a vsekakor šel naprej, dokler ni prodrl skozi goščo, dokler ni prišel na plano. Bil je na planem, — gleda: pred njim daleč stoji njegov bogati dvorec, čegar izrezlani stolpi se vspenjajo v sinje nebo.

Ali cesarjević ni imel več moči korakati dalje. Oblit s krvjo, skoraj brez zavesti se je zgrudil z Ljubavjo na zemljo, o svoji usodi se je jel gorko pritoževati:

"Vidim, da mi je sojeno umreti bridke smrti s teboj, moja milica. Nikogar ni, da bi mi pomagal, nikogar, da bi mi izmil moje rane, nikogar, da bi se usmilil mene, reveža . . . Nekoč so bile rastle iz tvojih solz zdravstvene rastline. S temi rastlinami bi mi še mogoče bilo pomagano, no zatisnili sta se sedaj svetli tvoji očesi, ne gledate, nočete se me usmiliti, nočete točiti solz blagonosnih! . . ."

A Žalost — golobičica je ta čas stala pri dvorcu osamljena in zrla v daljo z bistrimi očmi. Iz daleka je zagledala cesarjeviča, zazrla na njegovih rokah mrtvo svojo sestrico, — zagledala, bridko se razjokala in se stajala v teh gorkih solzah.

Spojile so se te solze v čisto rečico, in voda te rečice ni bila navadna, —ozdravila je vse rane in bolezni. Privalila je ona reka svoje vode k nogam nesrečnega cesarjeviča. Padel je k njej cesarjević žejnih ust, napil se, izmil krvave svoje rane, izkopal v njej utrujene svoje ude, a ko je znova prišel na breg, — zacelile so se one globoke rane, zasople so svobodno široke prsi in oči mu je zatisnila blažena dremota.

Kakor v sanjah je dospel do svojih soban, položil Ljubav na svojo bogato cesarsko posteljo, a sam se je zgrudil pri njenih nogah ter zaspal stoletno, globoko spanje, kakoršno ni spal niti v otroških, niti v mladeniških letih.

A ko se je prebudil, je imel hrbet sključen, kodri lasje so bili beli liki sneg, a o prejšnji moči ni bilo ne duha ne sluha. Predramil se je, dvignil glavo in pogledal na ono mesto, kjer je ležala Ljubav, njegova miljenka. A Ljubavi že ni bilo več na onem prostoru; sedela pa je tam poleg ognja na klopi stara ženica in tolkla nekaj v stopi.

Vskipelo je srce cesarjeviču. Skočil je kvišku in začel jezno izpraševati starko:

"Povej mi, stara, kje je moja ljubljena soproga, ki je ležala tu v bogati moji postelji, vsa z rajskimi cvetlicami obdana?"

Ozrla se je vanj starka s svojimi motnimi očmi in rekla:

"Ni je in ne išči je, očka."

No cesarjević se je še bolj razljutil.

"Kako ti veš, da je ni, in da je nikjer ne najdem?" je nadaljeval izpraševati. "Kdo pa si ti, da si se drznila vsesti na njeno mesto, na mesto moje ljube?"

"Jaz sem starka — Navada, dragec moj," mu je odvrnila ženica, "a sedim pa zato tukaj, ker me je sama Ljubav, tvoja krasotica, mesto sebe semkaj poslala, tebi streči. Nikar ne jadikuj, moj ljubi, in se ne srdi; poglej kako mehko posteljo sem ti postlala, kakšno toplo dejo sem ti stkala. Sem-le se vsedi, bliže k mojemu ognju in si segrej svoje stare kosti. A če si bolan, le povej, pa te kar ozdravim. Imam zastonj nabrane in posušene vse one zdravstvene rastline, ki so nekoč zrastle in solz Žalosti. Vidiš? glej sedaj hočem iz njih za-te zdravilo napraviti. Ako ti postane dolg čas, ako se ti vgnjezdi v srce bridka tuga — le potoži mi. Zavoljo tega sem posušila in shranila ono cvetje, katero je porodila s svojim jasnim smehom krog sebe Ljubav. Njegovo duhtenje je še sedaj močno."

Poslušal je cesarjević to pripovedovanje in razljučen vdaril z nogo ob tla.

"Dosti dolgo si me, stara, za norca imela. Ali je možno to, da bi brez sledu preminila Ljubav, moje solnčice. Že ven, neki hudobnež mi jo je odnesel, dokler sem spal. Oblekel bodem svoje oklepje, vzel v roke oster meč in poiščem jo, golobico, iz monrskega lna jo vzdignem, imeti jo moram, naj me stane kar hoče! . . . "

Kakor je dejal cesarjević, tako je tudi učinil: oblekel je železno oklepje, prijel v roke bridek meč, no jedva je stopil iz sobe, — zašibili sta se mu koleni, roka je zadrhtala in spustila meč, stari hrbet ga je zaskelel in se zgubančil v tri gube. Obstal je, pomislil, zavrgel železno oklepje in tiho stopical nazaj v kot Navade babice.

Vsedel se je na mehko klop, ki mu je je pripravila ona, izleknil nogi bliže k ognju, pohreal, zastokal, dovolil jej namazati mu hrbet, a ko ga je namazala in odela, — jo je plaho prosil, naj mu prinese vsaj suhega cvetja Ljubavi, njegove golobičice. A ko mu je podala Navada onega cvetja, ko je dahnil vase njegovo vonjavo, sedaj že oslabljeno, — srce mu je zaplalo, kakor je bilo dalo nekdaj v mladosti; sladko in bolestno mu je postalo, v oči so mu stopile solze, a na ustnih je zaigral blaženi smehljaj . . . .

Tri sestre.

—o—

Občudoval je vse te krasne stvari, ki so bile razgrnjene pred njegovimi očmi in nad katerimi je plaval prijetno opojni razkošni duh. In on, ponižni človek, je smel uživati vse to. In baš ta zavest ga je omamljala in napolnjevala njegovo bistvo z neizraženim zadovoljstvom.

"Hočem, hočem," je vse vpilo v njem in trepetalo. Užival je s polnimi požirki! Da, da vse to je tvoje!

Da, vse moje, vse! Hočem, hočem! Ponižnost spi lepo na peči, a Jaz paa zgrabi vse najlepše, vse najboljše!

Ni še zadosti ne, hoče več!

More, sme in glavno — hoče!

Njegovi volji se pokorava vse, a volja neki viši, tajni sili . . .

Nič misliti, ampak uživati!

Da, prijatelj, to je teško! Priznati moram, da so me jele obletavati misli, kakor sitne muhe. Polaščevala se me je lenoba tako sladka in znabiti nisem mogel zato odpoditi nadležnic.

Samo sedaj me še pustite, da pokusim še iz tega sladkega vira in se zagledam uživaje v skrito globočino! Zmagal sem s poslednjo enerižjo! Ah! Videl bi rad tedaj blesk svojih oči, ko so se zagledale . . .

Uživati! Še, še! In užival sem . . . Sestra se je čudila mojemu teku.

Kmalu me je obdalo tako prijetno razpoloženje, da sem povabil predrzno: "Vsiljivke, pridite! Sedaj se lahko pogovorim z vami!"

"Kako to, da si tukaj," vpraša prva in zahteva odgovor.

"Zakaj si tak?"

"In komu koristiš!"

Počasi, ali pa ven, prijateljice! Tukaj sem, ne po svoji krivdi in tak sem, ker sem osel in ne koristim nikomur, res! No. komu pa škodujem?

"Sam sebi, njej, narodu in celo sestri! Zanikrnež, lopov, rabijat!"

"Počasi, jeza škodi," se oglasi druga. "Mari je on kriv? Revež! Ni kriv že zato, ker ni gospodu dekanu poljubil zlatih prstov!"

"Hodil naj bi vsako nedeljah dopoldne v cerkev, popoldne pa v smrdljivo krčmo! Kaj zato, če bi se pijani kmetje delali norca iz njega!"

"In zato, ker noče biti zapeljanemu ljudstvu pastir, ki se pusti vleči za ušesa, zato naj mari prenaša, da bodo prihajali pijanci ponoči razbijat njegova vrata, da bodo metali za njim paglavci kamenje iz zased, da si bodo izmišljali kmetje vsak dan nove laži o njem?"

Dvignila sta se Čimboraso in Popoqatepetl pred njegovimi očmi. Prvi na c. kr. okrajnem, drugi na deželnem šolskem svetu. "Oba je blagoslovil gospod dekan z maziljenimi rokami Kristovega nemestnika in vse ta božji blagoslov se je izsul in razlil name, ubogega grešnika, da sem klonil k tlom.

Prihajal je nadzornik k meni, mi razmetal dopoldne vse zvezke in upil. Popoldne je zadremal v šolski sobi nad obtožnimi akti v hladu. Bil je malce vinjen in zunaj je bila strašna vročina. Ko se je zbudil, je jel brskati ta napakami v uradnih spisih in v poučevanju.

Otroci so odšli. Jezno je zgrabil obtožne akte ter jih treščil nazaj na mizo pred moj nos, ki se je kar zavalil, toliko prahu je vdrlo v njegove nosnice. Nadzornik je upil in niti moje kihanje ga ni moglo prekiniti. K sreči je jel kihati tudi on sam in to pavzo sem porabil, da sem zaprl okna. Kmetje so stali na cesti in so prestrašeno zrli proti šoli.

Na to sva upila oba. Lep duet! S patosam sem mu citiral basen o lačnem volku, s katerim se ne prepiraj!"

"In vi mi pridete delat krivico na ukaz višjih! Seveda — sluga pokorni!"

Tista basen ga je omehčala. Zaneril mi tudi ni besed, ki so se mi zaletele, se ve iz zgolj mladeniške nepremišljenosti.

In je pričel: Vidite, to in to storite, taki in taki morate biti. Saj vas nihče ne podi iz službe!

"Ako najame dežela hlapca — no to je samo primera — naj bo hlapec tak, kakoršnega hoče dežela imeti!"

Srečna primera!

"Vidim, da imate strgane čevlje in kmetje so se delali pred menoj norca iz vaše revščine — seveda to ni prav — zato glejte vi!"

Molčal sem. Odšel je in je triumfiral, da me je lahko žalil in poniževal.

Nehote sem pljunil za njim, ker nisem mislil, da mora tako in da je preteško zanj delati drugače . . .

Drugo jutro sem ušel. Ali bi vi ostali tam?

Dolga vrsta krevljastih postav s hulobno spačenimi obrazi je šla mimo mene in res, teško mi je postálo pri srcu.

Stopil sem k oknu. Tam na hribu se je ustavil zelen oblak. V mladem svetlem zelenju je kukala kukavica "Res, v lepem kraju učiteljuješ, sestra. Krog in krog gozdovi . . . Kaj ne bi šla pogledat malo ven?"

"Lahko, bratec, samo pospravim prej z mize."

Jela je pospravljati. "Slabo sem ti postregla."

"Izvrstno, izvrstno!"

Finis Finlandine.

—o—

Ruska vlada je poskušala omejiti finsko samoupravo že od l. 1891; toda še le "ustavni" Rusiji je ostalo prihranjeno, da uresniči to krivično namero. Zločin nad Finci je pristen znak prebujajočega se ruskega šovinizma, kateri ne pozna v izvajanju gesla "Rusijo Rusom" nobenih mej in brezobzirno tlači pravice vseh Rusiji podložnih narodov. Mučno bi bilo opisati celo debato v ruski dumi o uničenju finske autonomije, posebno, kako se je tam pokazalo nespoštovanje ruskih vladnih krogov in nazadnjaških elementov k obstoječim in jasnim zakonom ter pravici. Zakoni, obljube in prisege prejšnjih carjev — nič ni našlo milosti v očeh ponižnih slug samovladajočega Nikolaja. Ni jim bil po volji razvoj, omika, bogastvo, svoboda finskega naroda — v resnici zapeljiv vzgled za ruski narod Zato je bilo treba to svobodo omejiti in uničiti, zato je mogla Stolypinova vlada mirno računati na pomoč nazadnjaških ruskih nacijonalistov k temu političnemu zločinu. Zakon, katerega je duma sprejela, določa dvoje zakonodavstvo za Finsko, državno in deželno. Da vidijo naši bralci, kako daleč sega državno zakonodavstvo v finske notranje razmere, hočemo našteti vse točke njegovega delokroga kakor ga določa v dumi sprejet zakon o "ureditvi" razmer na Finskem. Treba tudi takoj pripomniti, da Finska pošilja u dumo le 4 poslance, od katerih ima biti jeden rojen Rus — da si je na Finskem le nekal tisoč Rusov. — Pod 'državno" zakonodajstvo spadajo torej odslej na Finskem sledeče zadeve (par 2 finskega zakona): 1.Določitev skupnih državnih izdatkov. 2. Ureditev vojaške obveznosti. 3. Pravice Rusov na Finskem. 4. Pravice ruskega jezika na Finskem 5. Temelji finske državne uprave. 6. Pravice državne vlade na Finskem 7. Državno sodišče. 8. Nadzorstvo nad finskim šolstvom. 9. Društveno in zborovalno pravo. 10. Delovanje društev in korporacij. 11. Tisk. 12. Colnine in tarifi. 13. Obramba autorskih pravic. 14. Enotni denarni sistem. 15. Pošta, telefon, zrakoplovstvo 16. Železnice in ceste. 17. Plovba po morju in rekah. 18.Pravice tujcev na Finskem. — Bilo bi morda mogoče in pravično govoriti o skupni upravi, o skupnih vojnih potrebah, o skupnem denarju — ali omejiti in uničiti društveno in tiskovno svobodo, ubiti napredno in dobro urejeno finsko šolstvo, znižati in "ruski" urediti komunikacije in pošto — to je čin očite sovražnosti, katero goji ruska birokracija in sedanji reakcijonarni sistem na Ruskem proti vsakemu napredku. Samo en primer glede poštnih uradov! Na Finskem pride en poštni urad na 1650 prebivalcev (na Nemškem 1550, Angleškem 1860, Avstrijskem 3140). na Ruskem pa ima povprečno še le 16.180 prebivalcev svojo pošto! Trgovski obrat na Finskem je na eno osebo sedemkrat večji ko v Rusiji. Povsod se kaže napredek konzuma — le poraba žganja nazaduje. Dva in pol milijona broječa Finska ima na leto 96 milijonov finskih mark državnih dohodkov; poljedelstvo, obrt in trgovina cveto, šolstvo je izborno in visoko razvito. In vse to cvetoče življenje, vso svobodo in razvoj finskega naroda hoče požreti moloh ruske reakcije. Ta dogodek je žalosten dokaz, da bodo čakali tudi slovanski narodi v Rusiji, Poljaki in Rusini, še dolgo na svoje pravice!

Konzumno zadružništvo na Angleškem.

—o—

V mestu Rockdale so se zbrali l. 1843. od svojih gospodarjev zatirani kalci, da se posvetujejo, kako si izboljšajo svoj položaj. Vse mogoče so e poskušali, a vse nič ni pomagalo. Uspeh posvetovanje je bil, da se naj ustanovi zadruga, ki bode imela sledeče naloge:prodajati delavcem razne potrebščine; zidati hiše za delavska stanovanja; ustanavljati podjetja za produkcijo, da dobe brezposelni delavci dela; najeti ali nakupiti kmetijska posestva; ustvariti s temi sredstvi samostojno se upravjajočo kolonijo (družbo) v tej koloniji naj se otvori gostilna, ki bo pospeševala zmernost i pijači. Iz teh prvotnih načrtov je postala resnica. Z veliko težavo so spravili ubogi delavci do konca leta 1844. začetno glavnico v znesku po 762 K skupaj. Dne 21. grudna 1844 je otvorila skupna trgovina. Bilo je to v neki postranski ulici mesteca Rockdale. Ljudje so prišli zvečer ob napovedani uri otvoritve v velikem številu v to ulico, da vidio, kako se bo zgodilo. Vsi so se nanreč smejali početju ubogih tkalcev. Celo načel stvo te nove zadruge se je začelo nekoliko sramovati. Po dnevi si sploh ni upalo v to prvo zadružno trgovino. Čakalo je na mrak, še le sedaj se je ojunačilo in je izvedlo sklep: trgovina se je otvorila. Prvi dan so jo posetili le prvi zadružniki — bilo jih je 28 — in nekateri drugi ljudje iz usmiljenja, nekateri tudi iz radovednosti. Prvi dan je izkupila zadruga 21.60 K. To je bilo leta 1844. In danes? Koncem leta 1909. je štela zadruga 16.787 zadružnikov, deležev je nad 8 milijonov K. Čistega dobička je bilo leta 1909. 1.572.850 K. Od ustanovitve do danes torej v 65 letih je prihranila zadruga svojim zadružnikom 54 milijonov K. 51.50 milijonov K. se je razdelilo dobička med zadružnike. Zadruga vzdržuje velikansko knjižnico in najraziičnejša podjetja. To je razvoj te prve vzorne konzumne zadruge. V splošnem pa je omeniti o angleškem konzumnem zadružništvu danes sledeče: Zveza "Cooperative Union" v Manchestru je štela koncem 1909. leta 1558 zadrug z 2, 585. 293 zadružniki z 818.263.163 K deležev, skoraj tri miljarde K. prometa in 288.266.952 K čistega dobička. Produktivnih zadrug je 121, prometa je bilo 473.158.932 K. Angleško zadružništvo ima danes nekoliko tovarn in posestev. Večino blaga nakupite obe zvezi, že omenjena v Manchesteru in druga v Glasgowu. Obe zvezi imata tudi lastno brodovje za prekomorske vožnje.

Rojakom na znanje.

—o—

Rojakom širom Amerike, kteri imajo opraviti z naselniškimi oblastmi, oziroma z dobavo svojcev iz Evrope v Zjedinjene države, kakor tudi one, kteri bi se morda mudili par dni v New Yorku po opravkih, opozarjamo na SLOVANSKO NASELNIŠKO DRUŠTVO, 436 W. 23. St. New York.

To društvo, ki je ustanovljeno izključno za pomoč Slovanom v Ameriki in ki je tekom svojega obstanka doseglo med Američani največji ugled, ker ne dobiva od kake evropske vlade podpore, izposluje vsakomur drage volje vse potrebno pri naseliniški oblasti.. Ako ima toraj kedo kaj opraviti z navedenimi oblastmi, naj zanpno piše v slovenskem jeziku Slovanskemu društvu na navedeni naslov in prepričan naj bode, da se bode njegova želja takoj uvaževala in da se bode vse potrebno v njegovo prid izvršilo. V odboru tega društva sta Slovenca Frank Sakser in V. Valjavec, ktera se bodeta pobrigala z vsonemo za vsak pojedini slučaj, v kteem se bode šlo za Slovence.

PRIPOROČILO.

Vsem rojakom Slovencem po Ameriki priporočamo zlatarsko tvrdko DERGANCE, VIDETICH & CO., ki se nahaja na 1622 Arapahoe St., Denver, Colo. Imenovana slovenska tvrdka prodaja samo zanesljivo, poteno blago. Svetovati je vsem Slovencem, da kupujejo pri domačinih in ne pri tujcih. In zakaj tudi pri tujcih, ko imamo dovolj slovenskih trgovcev, ki nam tako radi postrežejo! Naša dolžnost je, da jih podpiramo.

Kdor potrebuje fine, zlate ure in sploh kako zlatnino, naj se obrne na slovensko tvrdko Derganca, Videtich & Co. v Denverju, Colo. Opozarjamo tudi na oglas, ki ga ima dotična tvrdka v našem listu.

Za vsebino tujih oglasov ni odgovorna ni upravništvo ni uredništvo.

Poljub na roko.

—o—

Med nami Slovenci poljub v obče ni tako zelo razširjen kakor je to navada pri drugih narodih. V tem oziru smo Slovenci celo za svojimi slovanskimi brati na Balkanu. Med nami Slovenci poljubljeta oče in mati le redko svoje otroke, redko se poljubljajo zaljubljenci in istotako redko zakonski.

A da si velja poljub na splošno kakor znamenje ljubezni, vendar pa iz tega, da med nami Slovenci poljub ni tako razširjen kakor med drugimi narodi, še nikakor ni smeti sklepati, da bi slovenski stariši manje ljubili svoje otroke nego stariši drugih narodov; da bi bili slovenski zaljubljenci manje strastni, nego zaljubljenci drugih narodov, da — z eno besedo — bi mi Slovenci ne znali tako ljubiti, kakor drugi narodi. Mi Slovenci gotovo ne ljubimo nič manje strastno, nego drugi narodi; razlika je le ta, da se pri nas ta ljubezen ne pojavlja tako pogostoma v poljubih, ki veljajo sicer za znamenje ljubezni, ki se jih pa daja večkrat brez vsakega globljega notranjega čustva, ali pa le v izbruhu hipne strasti.

Povdarjali smo že, da je poljub tudi med našimi balkanskimi brati bolj razširjen nego med nami. To tudi ni čudno, ker domovina poljuba je pravo za pravo na Jutrovem, kjer se je poljubljanje roke najprvo pojavilo v paganskem bogoslužju med starimi Grki. Pozneje vidimo to navado na bizantinskem dvoru, kjer so si ti vladarji dajali od svojih podanikov in dvorjanov poljubljati roke v znak udanosti in pokornosti. Ta navada se je ohranila na Balkanu do današnjih dni. Turški sultan si pušča poljubljati roko od svojih dostojanstvenikov; isto velja glede črnogorskega kneza. Med ljudstvom je navada poljubovanja roke zelo razširjena. A pojavlja se poljub vedno kakor znamenje udanosti in — dostikrat — suženjske pokornosti. Tako poljubljajo n. pr. otroci roko svojim starišem, stricam in tetam, botrom in strinam, žena svojemu možu itd. Vsi ti poljubi so poljubi udanosti, a ko poljublja žena roko svojemu možu, hoče s tem označiti napram njemu svojo podrejenost in suženjsko pokorščino.

Iz Jutrovega torej je poljub napravil pot preko Balkana tudi v zapadno Evropo. Tu vidimo ta poljub pred vsem v katoliški cerkvi, kjer se poljublja svete podobe. Od svetih podob je prešla ta navada na duhovnike, kakor božje namestnike, katerim poljubljajo verniki roko v znak svoje udanosti in vernosti. Ta bizantinska navada nahaja tudi izraza v znani ceremoniji papeževe papuče.

Poljubljanje svetih podob je vedno izraz vernosti in pobožnosti. Poljubljanju papirja, kamenja ali železa, pa bi se dalo resno prigovarjati iz zdravstvenih ozirov.

Pomislimo, kako lahko se na ta način prenašajo različne nalezljive bolezni! Poljubljanje roke duhovnikom je med drugimi narodi zelo razširjeno, a med nami Slovenci — da si je naše ljudstvo znano kakor zelo verno — precej redko, kar je našemu narodu le v čast; v gotovih slučajih zamore poljub na roko imeti sicer neki poseben in izreden pomen, ali če se razvija v šablono, postaja smešen ali poniževalen za človeško dostojanstvo. Prvo velja osobito glede navade, da se poljublja roko damam tako zvane "boljše družbe". Ta navada je med Francozi, Nemci in severnimi Slovani splošna in obligatorična, dočim je med nami Slovenci še zelo redka. Med gori omenjenimi narodi je sicer poljubljanje roke nekaj tako oblikatskega, da oni, ki bi nasproti hišni gospodinji in drugim damam opustil to navado, sploh ne bi veljal ze "gentlemana" in "kavalirja". Potemtakem bi med nami Slovenci sploh ne bilo ne "gentlemanov", ne "kavalirjev"! V tolažbo pri tem pa nam bodi, da je ta navada tudi našim najbližjim sosedom. Italijanom, ravno tako nepoznana, kakor nam Slovencem.

Pa tudi sicer nam ne treba biti žal, da ta navada do sedaj še ni dobila domovinske pravice med nami.

Poljubljanje roke pa ima, kakor sem že omenil, svoj izvor v kultu. Ker se je v francoski družbi kult žene razvil do skrajnosti, je naravna posledica temu, da je kult konečno privedel tudi do poljubljanja roke ženam, katere se je častilo kakor nekaka višja bitja. Preje se je poljubovalo roke duhovnikom, pozneje ženskam. To je šlo tako daleč, da se je konečno ta navada razvila v smešno karikaturo. Ako sem v družbi ženske in jej poljubljam roko v znak ljubezni, spoštovanja in kar že hočete, izražam s tem poljubom svoja notranja čustva; tak poljub ima torej svoj namen in smoter, ker nahaja odmeva tudi v dveh srcih in dušah. Ali, da bi poljubljal roko, ki jo je tik pred menoj poljubilo več moških, ne, to mi se vidi danes in mi se je vedno videlo smešno. Kaj naj izraža za pravo to bedasto poljubovanje, ko defilira pred hišno gospodinjo kak tucat moških, ki se pripogibajo po vrsti, da bi poljubili ponujano roko?! Seveda bi imela izražati globoko spoštovanje napram dotični dami. V resnici pa se ne more videti pravega izraza spoštovanja v časti, izkazovani le iz navade ali pod pritiskom razmer.

Res je pa, da leži v tem nekaj, kar napravlja iz naš moških sužnje žensk, dočim po drugi strani ženske ne pridobivajo čisto nič. Vsaka stvar je lepa in dobra o pravem času in v pravem trenotku. Tako je tudi s poljubom na roko. Zato bo pač najbolje, če ostanemo Slovenci tudi za naprej neprijatelji splošnega poljubovanja rok!

Boj proti kobilicam.

—o—

Neke južnoafriške kolonije so nedavno uredile Central Locust Bureau (centralno pisarno proti kobilicam), ki ima nalog, da z vsemi silami deluje proti kobilicam, ki so delale v zadnjih letih na doslej še neraztolmačen način silno škodo. Neki hočejo raztolmačiti nenavadno razširjanje kobilic s tem, ker lovci uničujejo gotove vrste ptic. Natalska vlada je zato poskušala, da naseli v deželi neke tuje vrste ptic, ki se izključno hranijo s kobilicami, v kteremkoli razvojnem stadiju se iste nahajajo. Temu izgledu je sledil tudi Transvaal. In res se je opazilo, da naseljevanje teh ptic koristi pri uničevanju kobilic ravno tako, kakor tudi delovanje urojencev, ki jih izključno namešča na postaje za uničevanje kobilic. Potem so jako trlo spretne za iskanje kobilic neka vrsta kokoši.

Izvestje omenjene pisarne ceni škodo, ki jo je storila v štirih letih v Transvaalu neka posebna požrešna vrsta kobilic, na nič manje nego na 16 milijonov mark. Da se kolonija obrani proti temu zlu, je osnovala posebno četo od 117 "locust offices", ki je s pomočjo kolonistov in urojencev uničila v štirih letih 8287 rojev kobilic. Strošek za to borbo proti kobilicam je znašal 180,000 mark, ali škoda, ki bi jo bile te kobilice sicer storile, se računa na najmanje 40 milijonov mark.

Dr. Šusteršič u talijanski pravni fakulteti.

—o—

V nedeljo dne 12. junija je imel dr. Šusteršič shod, kjer je v Tomišlju in na Rudniku razmotrival tudi pereče vprašanje italijanske pravne fakultete. Povdarjal je, da je to vprašanje obrodilo prav čudne prikazni. Čuditi se je, kako malo razuma imajo nektere vladne stranke za velika državna vprašanja, ki so v zvezi s fakultetnim vprašanjem. Mučno mora zadeti vsakega pravega avstrijskega rodoljuba, da se vlači zvezo z Italijo v to zgolj notranjo avstrijsko zadevo. Poleg tega je to početje naravnost naivno. Kajti vsak resen mož, ki razmere le količkaj pozna, ve, da je sigurnost in trajnost avstrijskega razmerja do Italije odvisna od dreadnoughtk (velikih bojnih ladij), ne pa od pravnih fakultet. —

Kar se tiče stališča Slovencev k temu vprašanju, se ne bojujejo zoper italijanske državljane, temveč zoper stari dunajski sistem, po kterem se daje eni narodnosti prednost, drugo pa potiska v kot. Slovenci zahtevajo sistematično obravnavanje in reševanje visokošolskih vprašanj v smislu enakopravnosti in enakovrednosti vseh narodov.

Nič ne označuje bolje zapostavljanja in poniževanja Jugoslovanov, kakor dejstvo, da se do danes ni niti rešilo vprašanja reciprocitete zagrebške univerze, četudi se to vprašanje že plete več let in je že zdavna zrelo za odločitev, in to kljub lepim besedam mnogih avstrijskih vlad! In vendar je to malenkost, ki vrhu tega ne stane vinarja, temuč treba je le dobre volje in nekoliko razumevanja za potrebo naših južnih slovanskih dežel!

Glede mesta italijanske fakultete se krije stališče Slovencev popolnoma z življenskimi interesi monarhije.

Živa riba v pesku.

—o—

Ko je sveti Peter še z Gospodom po svetu hodil, prideta v Majn. Pred hišnimi vratmi vidita ženo, ki je silno togovala po svojem razniku možu; mož ji je bil zapustil tudi petero nepreskrbljenih otrok. Petru se v srce smili uboga vdova, pa reče Gospodu: "Gospod, pomagaj! Daj nji moža in otrokom očeta!"

Gospod se dá pregovoriti, gre s Petrom v hišo k mrliču, pokliče ga v življenje, da imajo otroci očeta.

Nato gresta dalje. Pred mestom najdeta potočino. Gospod se pripogne in potegne ribo iz vode ter jo nese seboj. Spotoma zadeneta na peščeni grič. Gospod obstoji pri tem peščeniku, pa ukaže Petru, naj v pesku izkoplje globoko jamo. To Peter stori. Noter dene Gospod ribo, vso živo, ter reče Petru jamo zasuti.

Ko preteče eno leto, prideta zopet v tisti kraj. Na peščenem griču vidita vešala, na vešalih pa človeka obešenca. Gospod pokaže proti vešalam in reče Petru: "Vidiš, ta je tisti mož, ki si pred enim letom zanj prosil in sem mu življenje dal, ki pa zdaj mrtev visi na vešalih, zavoljo storjenih hudobij."

Potem stopi Gospod s Petrom na tisti kraj, kjer sta bila živo ribo v pesek zakopala, in ktero Gospod zopet živo izkoplje in izvleče. Gospod jo dá Petru in mu reče tako: "Kakor more riba živeti v pesku, tako se more tudi mati preriniti s peterimi otroki."

Gospodarske stvari.

—o—

Plesnive sode

moramo oprati najprej z mrzlo vodo in s ščetjo (krtačo) in šele potem z vrelo vodo. Če je sod močno plesniv, je pa boljše, da mu vzamemo eno dno proč ter ga potem oblamo ali ožgemo. Ko mu devljemo spet dno, izperimo ga z gorko vodo ter nazadnje zavinimo. Žge se sod najboljše z žganjem, s kterim se znotraj polije.

Premenba v krmljenju

se mora izvršiti polagoma. Zato svarimo naše živinorejce, naj ne prenehajo kar naenkrat s suhim krmljenjem ter začnejo krmiti z zeleno pičo. Živina rada oboli, ako jej dajemo naenkrat preobilo zelene krme. Predno se toraj žene na pašo živina, naj se jej dá doma nekoliko sena ali slame in šele potem naj se jo pase.

Zatiranje listne uši po sadnem drevju.

Listna uš se prikazuje včasih po sadnem drevju v taki množini, da drevo popolnoma ugonobija. Da se nahaja ta zajedalka na drevesu, pravijo nam mravlje, ki hodijo po deblu lizat sladko blato teh uši. Za zatiranje listne uši se priporoča tobačni izvleček.

KRETANJE PARNIKOV.

MARTHA WASHINGTON
odpluje 13. julija v Trst.
OCEANIC
odpluje 13. julija v Southampton.
PRESIDENT GRANT
odpluje 13. julija v Hamburg.
LA BRETAGNE
odpluje 14. julija v Havre.
GEORGE WASHINGTON
odpluje 14. julija v Bremen.
CINCINNATI
odpluje 16. julija v Hamburg.
LAPLAND
odpluje 16. julija v Antwerpen.
NEW YORK
odpluje 16. julija v Southampton.
KRONPRINZESSIN CECILIE
odpluje 19. julija v Bremen.
NIEUW AMSTERDAM
odpluje 19. julija v Rotterdam.
MAJESTIC
odpluje 20. julija v Southampton.
LA LORRAINE
odpluje 21. julija v Havre.
CLEVELAND
odpluje 23. julija v Hamburg.
ST. PAUL
odpluje 23. julija v Southampton.
KROONLAND
odpluje 23. julija v Antwerpen.

POZOR, ROJAKI!

Kadar vam poteče zavarovalnina na vašej hiši ali posestva, obrnite se na **Franka Gouže**, edinega slovenskega zanesljivega zavarovalnega agenta v Chisholmu, Minn., in okolici. Zastopam najboljše zavarovalne družbe v Zjedinjenih državah. Pošiljam tudi denar v stato domovino varno in zanesljivo po Frank Sakserju in izdelujem vsa v notarski posel spadajoča dela.

Za obilen obisk se vam priporoča
Frank Gouže,
Chisholm, Minn.

Samo $2.25
veljajo trije zvezki
"VINNETOU"
Rdeči Gentleman
in ista zvezkov
V PADIŠAHOVEJ SENCI.

Zvezki so obširni ter obsezajo vsak nad 200 strani. Zabavno berilo za odgnati dolg čas. Poštnino prosto dobiti pri:

SLOVENIC PUBLISHING CO.,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Cenik knjig,
katere ta dobe v zalogi
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY,
82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y

MOLITVENIKI.

BOGU, KAR JE BOŽJEGA, ličen molitvenik za možke, zlata obreza, polusnje 75c.
DUŠNA PAŠA v platno vezano 75¢. broširana 60¢.
JEZUS IN MARIJA, vezano v slonokost $ 1.50., fino vezana, zlata obreza 75c., vezano v platno 50c.
KLJUČ NEBEŠKIH VRAT, vezano v slonokost $1.50.
MALI DUHOVNI ZAKLAD, šagrin, zlata obreza 90¢.
NEBEŠKE ISKRICE, vezano v platno 50¢.
OTROŠKA POBOŽNOST 40¢
POBOŽNI KRISTJAN, fino vezano 85c., broširano 60c.
RAJSKI GLASOVI, 40¢.
SRCE JEZUSOVO, vez. 60¢.
SKRBI ZA DUŠO, fino vezano $1.--, zlata obreza $ 1.20.
SV. ROŽNI VENEC, vez. zlata obreza $1.--
SVETA MAŠA, v usnje vezano, 75c.
SVETA URA, v usnje vez. zlata obreza $1.20.
VODITELJ V SREČNO VEČNOST, vez. zlata obreza 90c.
VRTEC NEBEŠKI, platno 70¢, slonokost imit. $1.50.

UČNE KNJIGE.

ABECEDNIK SLOVENSKI, vezan 20c.
ABECEDNIK NEMŠKI, vezan 20c.
AHNOV NEMŠKO — ANGLEŠKI TOLMAČ, 50¢.
ANGLEŠČINA BREZ UČITELJA, 40¢.
EVANGELIJI, 50c.
ČETRTO BERILO, 40¢.
GRUNDRISS DER SLOVENISCHEN SPRACHE, vezan $1.25.
HRVATSKO — ANGLEŠKI RAZGOVORI, veliki 50¢.
KATEKIZEM, mali 15c, veliki 40c.
HITRI RAČUNAR, 40c.
MALA PESMARICA, 30¢
NAVODILO KAKO SE POSTANE DRŽAVLJAN ZJEDIN. DRŽAV, 5¢.
NAVODILO ZA SPISOVANJE RAZNIH PISEM, 75c.
PODUK SLOVENCEM ki se hočejo naseliti v Ameriki, 30¢.
PRVA NEMŠKA VADNICA, 35¢.
ROČNI ANGLEŠKO - SLOVENSKI SLOVAR, 30¢.
SLOVAR SLOVENSKO — NEMŠKI Janežič-Bartel, fino vezan $3.00.
SLOVAR NEMŠKO — SLOVENSKI Janežič-Bartel nova izdaja, fino vezan $3.00.
SLOVARČEK PRIUČITI SE NEMŠČINE BREZ UČITELJA, 40¢.
SLOVENSKA KUHARICA, Bleiweiss, vezan. $1.80.
SPRETNA KUHARICA, broš. 80c.
ZGODBE SV. PISMA STARE IN NOVE ZAVEZE, 50¢.
ZBIRKA LJUBAVNIH PISEM, 30c.

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE.

ANDREJ HOFER, 20¢.
AVSTRIJSKI JUNAKI, vez. 90¢, nevez. 70¢.
AVSTRIJSKA EKSPEDICIJA, 20¢.
BARON TRENK, 20¢.
BELGRAJSKI BISER, 15¢.
BENEŠKA VEDEŽEVALKA, 20c.
BUCEK V STRAHU, 25¢.
BURSKA VOJSKA, 30¢.
BOJTEK V DREVO VPREŽEN VITEZ, 10¢.
BOŽIČNI DAROVI, 15c.
CAR IN TESAR. 20¢.
CERKVICA NA SKALI, 15¢.
CESAR FRAN JOSIP, 20¢.
CESARICA ELIZABETA, 15¢.
CIGANOVA OSVETA, 20¢.
CVETINA BOROGRAJSKA, 40¢.
CVETKE, 20¢.
ČAS JE ZLATO, 20¢.
DEVICA ORLEANSKA, 30c.
DARINKA, MALA ČRNOGORKA, 20¢.
DVE ČUDAPOLNI PRAVLJICI, 20c
DETELLICA ŽIVLJENJA TREH KRANJSKIH BRATOV, 20c.
DOMA IN NA TUJEM, 20c.
DOMAČI ZDRAVNIK PO KNEIPU, 50¢.
DAMA S KAMELIJAMI, fino vezana, $1.20.
DVE POVESTI 20¢
ELIZABETA, 30¢.
ENO LETO MED INDIJANCI, 20c.
ENO URO DOKTOR, veseloigra, 20¢.
FRAZEM PREDJAMSKI, 15¢.
ERJE, 20c.
EVSTAHIJA, 25¢
FABIOLA, 60¢.
GENERAL LAUDON, 25¢.
GEORGE STEPHENSON, ol. železnie, 40¢.
GOZDOVNIK, 2 zvezka skupaj 70¢.
GOČEVSKI KATEHIZEM, 20¢.
GRIZELDA. 10¢
GROFICA BERAČICA 100 zv. $6.50.
GROF RADECKI, 20¢
GROF MONTE CHRISTO, 2 knjige fino vezane $4.50.
GUY DE MAUPASSANT, Novele, $1.20.
HILDEGARDA, 20c.
HIRLANDA, 20¢
HENRIKA BANDITOVA NEVESTA, 20c.
HUBAD, PRIPOVEDKE, I., II. in III. zvezek, zvezek po 20c.
IVAN RESNICOLJUB, 20¢
IZANAMI, mala Japonka, 20¢
IZDAJALCA DOMOVINE, 20¢
IZIDOR, pobožni kmet, 20¢
ILET V CARIGRAD, 40¢
JAMA NAD DOBRUŠO, 20¢
JAROMIL, 20¢
JURČIČEVI SPISI, 11 zvezkov, umetno vezano, vsak zvezek $1.00.
KAKO POSTANEMO STARI, 40¢
KAR BOG STORI JE VSE PRAV, 15¢
KNEZ ČRNI JURIJ, 20¢
KRIŠTOF KOLUMB, 20c.
KRVAVA NOČ V LJUBLJANI 40c.
KRVNA OSVETA, 15¢
KRALJICA DRAGA 20¢
LAŽNIVI KLUKEC, 20¢
LEBAN, 100 beril, 20c.
MAKSIMILJAN I., cesar mehikanski, 20¢
MALI VITEZ, 3 zvezki skupaj $2.25.
MALI VSEZNALEC, 20¢.
MARIJA, HČI POLKOVA, 20¢
MARJETICA, 50¢
MATERINA ŽRTEV, 50¢
MIR BOŽJI, $1.00.
MIRKO POŠTENJAKOVIČ, 20¢
MLADI SAMOTAR, 15¢
MLINARJEV JANEZ, 40¢
MRTVI GOSTAČ, 20¢
MUČENIKI, A. Aškerc, elegantno vez. $2.00.
MUSOLINO, 40c.
NA INDIJSKIH OTOCIH, 25¢
NAJDENČEK, 20¢
NA PRERIJI, 20¢
NARODNE PESMI, Žirovnik, 3 zvezki, vez. vsak po 60¢
NARODNE PRIPOVEDKE za mladino, 3 zvezki, vsak po 20c.
NASELJENCI, 20¢
NASELNIKOVA HČI, 20¢
NAŠ DOM 3 zveski vsaki 20¢
NA VALOVIH JUŽNEGA MORJA, 15¢
NEDOLŽNOST PREGANJANA IN POVELIČANA, 20¢
NEZGODA NA PALAVANU, 20¢
NIKOLAJ ZRINJSKI, 20¢
NOVELA, $1.20.
NARODNA BIBLIOTEKA, I. II. III. in IV. zvezek, zvezek po 25c.
OB TIHIH VEČERIH, $1.50.
OB ZORI. 70¢
ODKRITJE AMERIKE, vezano $1.00
PAVLIHA. 20c.
PARIŽKI ZLATAR, 20c.
POEZIJE FRANCETA PREŠIRNA, $1.00
POTOVANJE V LILIPUT, 20¢
POSLEDNJI MOHIKANEC, 20¢
PRAVLJICE (Majar,) 20¢
PRED NEVIHTO, 20¢
PREGOVORI, PRILIKE, REKI, 30¢
PRI SEVERNIH SLOVANIH, 30¢
PRI VRBOVČEVEM GROGI, 20¢
PRINC EVGEN, 20¢
PRST BOŽJI, 15¢
POD TURŠKIM JARMOM, 20¢
REPOŠTEV, 20¢
REVČEK ANDREJČEK, narodna igra, 50c.
RIBIČEV SIN 15¢
RINALDO RINALDINI, 30¢
ROBINSON, broširan, 60¢.
RODBINSKA SREČA, 40¢
RODBINA POLANEŠKIH, 3 zvezki $2.50.
ROKOVNAČI, narodna igra 40¢
ROPARSKO ŽIVLJENJE, 20c.
SANJSKA KNJIGA, velika 30¢.
SANJE V PODOBAH, 15c.
SENILIA, 15¢
SIMON GREGORIČ, življenjepis 50¢
SITA, mala Hindostanka, 20¢
SKOZI ŠIRNO INDIJO, 30¢
SLOVENSKI ŠALJIVEC, 3 zvezki po 20¢
SPILLMANNOVE POVESTI 18 zv.
1. zv. Ljubite svoje sovražnike 15¢
2. „ Maron kršćanski deček 15¢
3. „ Marijina otroka 15¢
4. „ Prški judek 15¢
5. „ Ujetnik morskega roparja 15¢
6. „ Arumugan sin indijanskega kneza 15¢
7. „ Sultanovi sužnji 25¢
8. „ Tri indijanske povesti 25¢
9 „ Kraljičin nečak 25¢
10. „ Zvesti sin 15¢
11. „ Rdeča in bela vrtnica 15¢
12. „ Korejska brata 25¢
13. „ Bog in zmaga 25¢
14. „ Prisega huronskega glavarja 25¢
15. „ Angelj sužnjev 15¢
16. „ Zlatokopi 25¢
17. „ Prvič med Indijanci 20¢
18. „ Preganjanje indijanskih misijonarjev 15¢
SPISJE, 15¢
S PRESTOLA NA MORIŠČE, 20¢.
STANLEY V AFRIKI, 20¢
STEZOSLEDEC, 20¢
STRELEC 20¢
STRIC TOMOVA KOČA, 60¢
SV. GENOVEFA, 20c.
SV. NOČ, 15c.
SV. NOTBURGA, 20¢.
SREČOLOVEC, 20¢
ŠALJIVI JAKA, 2 zv., vsak po 20¢
Šaljivi SLOVENEC, 75¢
STOLETNA PRATIKA, 70¢.
ŠOPEK LEPIH PRAVLJIC, 20c.
ŠTIRI POVESTI, 20c.
TEGETHOF, slavni admiral, 20¢
TIMOTEJ IN FILEMON, 20¢
TIUNG LING, 20¢
TISOČ IN ENA NOČ, 51 zvezkov $6.50.
TRIJE MUŠKETIRJI, svetovna knjižica broširana $2.30, fino vezana $3.00.
TRI POVESTI, 20c.
TRI POVESTI grofa Tolstoja, 40c.
V DELU JE REŠITEV, 20¢
V GORSKEM ZAKOTJU, 20¢
VOHUN, 80¢
VRTOMIROV PRSTAN, 20c.
V PADIŠAHOVEJ SENCI, 6 zvezkov skupaj $1.50.
WINNETOU, rdeči gentleman, tri zvezki, $1.00.
ZBIRKA DOMAČIH ZDRAVIL, 50c.
ZLATA VAS, 25¢
ZLATOROG, $1.25.

ZEMLJEVIDI:

ZEMLJEVID AVSTRO - OGRSKE, veliki 25¢, mali 10¢
ZEMLJEVID KRANJSKE DEŽELE, mali 10¢
ZEMLJEVID EVROPE, 25¢, mali 10¢
ZEMLJEVID ZJEDINJENIH DEŽAV. 25¢

RAZGLEDNICE.

Kranjska narodna noša, ljubljanske in drugih mest na Kranjskem, new yorške in raznih mest Amerike, cvetlicami, in humoristične kako tudi velikonočne po 3¢, ducat 30 ct
Razne svete podobe, komad 5¢, duca 33¢.
Album mesta New York s kraznimi slikami mesta, 35¢.

OPOMBA. Naročilom je priložiti denarno vrednost, bodisi v gotovini, poštni nakaznici ali poštnih znamkah. Poštnina je pri vseh teh cenah že vštetа.

Avstr. Slovensko Bol. Pod. Društvo.
Ustanovljeno 16. januvarja 1892.

Sedež: Frontenac, Kans.

GLAVNI ODBOR:
JOHN BEDENE, I. glavni predsednik.
MARTIN OBRZAN, II. glavni predsednik.
LEO HROMEK, glavni tajnik.
BLASIUS MOREJ, glavni blagajnik.
ALOIS SLAPSCHAK, glavni zapisnikar.

NADZORNI ODBOR.
PONGRAC JURSCHE, Mineral, Kans.
FRANK AUGUSTIN, Mineral, Kans.
FRANK STARCHICH, Frontenac, Kans.

GOSPODARSKI ODBOR.
FRANK MAUSER, Frontenac, Kans.
PETER WIRNSBERGER, Pittsburg, Kans.
CHARLES STARINA, Mulberry, Kans.

POROTNI ODBOR.
JOSEF SVATTO, Carney, Iowa.
FRANK PREMK, Cherokee Kans.
FRANK SETINA, Yale, Kans.

Najbolj varno naložen denar je v slovenski
MESTNI HRANILNICI LJUBLJANSKI

Stanje hranilnih ulog: nad 35 milijonov kron.
Rezervni zaklad: nad 1 milijon kron.

Za varnost denarja jamči in je porok poleg rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Zato vlagajo v to hranilnico sodišča denar mladoletnih otrok in varovancev, ter župnišča cerkveni denar.

Mestna hranilnica ljubljanska sprejema hranilne vloge vsaki dan in jih obrestuje

po $4\frac{1}{4}$%

ter pripisuje nedvignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu.

Dne 1. in 16. vloženi denar se obrestuje takoj.

Sprejemajo se tudi vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo.

Rentni davek od vloženih obresti plačuje hranilnica sama in ga vlagateljem ne zaračuna.

Posoja se na zemljišča, menice in vrednostne papirje.

Hranilnica se nahaja v svoji palači v Prešernovih, prej Slonovih ulicah 3, nasproti frančiškanskemu kloštru.

Naš zastopnik v Zjed. državah je že več let

82 Cortlandt St., NEW YORK, N. Y. **FRANK SAKSER CO.** 6104 St. Clair Ave., N. E., CLEVELAND, O.

Jugoslovanska Katol. Jednota.

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: FRANK MEDOS, 9483 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
Podpredsednik: IVAN GERM, P. O. Box 57, Braddock, Pa.
Glavni tajnik: JURIJ L. BROZIČ, P. O. Box 424, Ely, Minn.
Pomožni tajnik: MAKS KERŽIŠNIK, L. Box 383, Rock Springs, Wyoming.
Blagajnik: IVAN GOVŽE, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

ALOJZIJ VIRANT, predsednik nadzornega odbora, 1700 E. 28th St., Lorain, Ohio.
IVAN PRIMOŽIČ, II. nadzornik, P. O. Box 641, Eveleth, Minn.
MIHAEL KLOBUČAR, III. nadzornik, 115 — 7th Str., Calumet, Michigan.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERŽIŠNIK, predsednik porotnega odbora, P. O. Box 138, Burdine, Pa.
IVAN MERHAR, drugi porotnik, Bx 95, Ely, Minn.
ŠTEFAN PAVLIŠIČ, tretji porotnik, Bx 3 Pineville, Minn.

Vrhovni zdravnik: Dr. MARTIN J. IVEC, 711 North Chicago St., Joliet,

Društveno glasilo je "GLAS NARODA."

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA J. S. K. JEDNOTE.

ASESMENT ŠTEV. 144

Izdelan dne 1. julija 1910. **Za mesec julij.**

Ta asesment je razposlan na 5094 članov I. razreda in 624 članov II. razreda, ter 2085 članic. Vsak član I. razreda plača za smrtnino članov $1.20, za reserv. $ —.25 vkupno $ 1.45; člani II. razreda plačajo za smrtnino $ —.60 in za druge sklade kakor prvi razred, vkupno $ —.85. Članice plačajo za smrtnino 5 —.50, vkupno $ —.50.

Asesment štev. 144. Dne 1. julija 1910.

Za MESEC JULIJ 1910.

Za umrlega brata Josipa Skobe, cert. št. 7895, član društva sv. Janeza Krstnika št. 37 v Cleveland, Ohio. umrl dne 7. maja 1910.. vzrok smrti; ubit na železnici, zavarovan je bil za $1.000.00, k Jednoti je bil sprejet 30. januarja 1908.

Za umrlega brata Frank Babiča, cert. št. 11824, član društva sv. Ime Jezusa št. 25 v Eveleth, Minn. umrl dne 9. maja 1910. vzrok smrti: Jetika, zavarovan je bil za $1.000.00, k Jednoti je bil sprejet dne 27. junija 1909.

Za umrlega brata Alojz Horvata, cert. št. 5031, član društva sv. Ime Jezus, št. 25 v Eveleth, Minn. umrl dne 20 maja 1910. vzrok smrti: vročinska bolezen, zavarovan je bil za $1.000.00, k Jednoti je bil sprejet dne 24. aprila 1906.

Za umrlega brata Anton Kočevarja, cert. št. 704, član društva sv. Barbare št. 5 v Soudan, Minn. umrl dne 13. aprila 1910. vzrok smrti: pljučnica, zavarovan je bil za $1.000.00, k Jednoti je bil sprejet dne 5. marca 1902.

Za umrlega brata Franca Rojca, cert. št. 7581, člana društva sv. Mihaela št. 27 Diamondville, Wyo. umrl dne 16. junija 1910. vzrok smrti: ubit v premogokopu, zavarovan je bil za $1.000.00, k Jednoti je bil sprejet dne 10. oktobra 19077.

Za umrlega brata Josipa Stokelj, cert. št, 7296, člana društva sv. Štefana št. 26 v Pittsburg, Pa. umrl dne 10. februarja 1910. vzrok smrti: pljučnica, zavarovan je bil za $1.000.00, k Jednoti je bil sprejet dne 17. avg. 1907.

Za umrlega brata Ivana Dejaka, cert. št. 380, člana društva sv. Jožefa št. 17 v Aldridge, Mont. umrl dne 26. maja 1910.. vzrok smrti: povožen od vlaka, zavarovan je bil za $1.000.00, k Jednoti je bil sprejet dne 20. novembra 1899.

Za umrlo Nežo Korenčan, posamezno članico, cert. št. 2227, v Gormania, W. Va umrla dne 20. maja 1910. vzrok smrti: krvna bolezen, zavarovana je bila za $500.00, k Jednoti je bila sprejeta dne 1. januarja 1906.

Za umrlo Katarino Kozlarič, cert. št. 9896, članico društva sv. Barbare št. 39 v Roslyn, Wash. umrla dne 21. marca 1910. vzrok smrti: jetika, zavarovana je bila za $500.00, k Jednoti je bila sprejeta dne 21. marca 1907.

S tem asesmentom sem razposlal nekaj form za poverilne liste, katere imajo društva izpolniti in dati svojim delegatom in zastopnikom predno grede na zborovanje. Priložene so tudi forme za račune za potne stroške in zamudo časa na zborovanju, kakor tudi pobotnice, katere imajo izpolniti tiket agentje, pri katerih si delegati kupijo svoj listek do Denver, Colo. in nazaj. Ako mora kedo v več mestih kupovati tiket, lahko vporablja več takih form. Vsaka forma nosi na sebi opombo, katera pove, kako se mora z istimi ravnati.

Ako se kateri zastopnik ne more vdeležiti zborovanja, se lahko na njegovo mesto izvoli drugi, važno pa je da ima vsak delegat od društva pravilno potrjen poverilni list, ker brez tega mu ne bode dovoljeno na zborovanju biti prisoten.

Potovanje delegatov ima v rokah g. predsednik Jednote, kateri bode iz svojega urada izdal vsa potrebna navodila, zborovanje se bode začelo v torek zjutraj dne 6. septembra namesto 12. kakor je bilo poprej naznanjeno, ker to je bila želja g. predsednika in društva v Denverju; to bode tudi omogočilo, da bodejo delegatje lahko prišli domov preje, kot se bodo vršile redne seje društev, ter tako lahko takoj poročali o izidu zborovanja. Zborovanje se bode vršilo v "Gyllensten Hall" 3804 Walnut St. Denver, Colo. kamor vsak lahko naslovi svoja pisma za čas zborovanja.

Točka 64 pravil Jednote, določa kako potovati na zborovanje in po koliko da se plača za dnevnice; na zadnjem zborovanju Jednote je bilo sklenjeno, da plača Jednota zamudo časa in potne stroške, kar do sedaj še ni bilo.

V ponedeljek dne 5. septembra je delavski praznik "Labor Day", za ta dan bodejo naša društva iz Denver in Pueblo, Colo. priredila primeren program za vse delegate, kateri pridejo pravočasno v Denver; več pojasnila o tem pride od strani društev.

S spoštovanjem Vam udani,

GEO L. BROZICH, tajnik.

Drobnosti.

KRANJSKE NOVICE.

V Ameriko se je dne 23. junija iz ljubljanskega južnega kolodvora odpeljalo 52 Slovencev, 23 Macedoncev in 5 Srbov.

Nepoboljšljiv sin. — Pred kratkem je bil 19letni posestnikov sin Anton Strujak iz Ilovice obsojen zaradi težke telesne poškodbe na več mesecev zapora. Ko je prišel od obravnave domu, je grozil svojim staršem, da jih bode postrelil, posestvo pa zažgal. Ker se ga prebivalstvo na Barju splošno boji, ga je policija prijela in zaradi nevarne grožnje oddala v zapore deželnega sodišča.

Trg Mokronog dobi v kratkem ulična imena, ki bodo krščena samo na slovenska imena znamenitih mož. Napisi bodo samoslovenski in trg si bo s teh pridobil mnogo ugleda. Ta predlog je stavil pri občinski seji odbornik gosp. P. Strel. Predlog je bil z velikim odobravanjem sprejet.

Proti Ljubljani. — Med Hrvati so ljudje, ki ne morejo razumeti naše borbe za slovensko vseučilišče v Ljubljani. Pravijo, da je ta borba popolnoma odveč sedaj v dobi, ko se je jugoslovanska ideja že tako močno razvila. V Zagrebu že imajo vseučilišče. Doseči je samo treba, da se temu vseučilišču prizna enakovrednost z avstrijskimi univerzami, pa je s tem rešeno vseučiliško vprašanje tudi za Slovence. Tudi za Slovence naj bo kulturni center Zagreb, s tem odpade marsiktera nepotrebna borba, ki jo vodijo sedaj Slovenci proti Nemcem in vladi. Take in enake nazore zastopajo nekateri hrvatski politiki v Banovini.

Nova tovarna kart v Ljubljani. — V Ljubljani so ustanovili slovensko tovarno igralnih kart. Lastnik koncesije je Fran Čebokli. Tudi to je en korak na poti do gospodarske osamosvojitve, kajti gotovo je lep znesek, ki tudi za ta izdelek odhaja iz slovenskih dežela v žepe tujinstva.

Zastrupljevalna afera na Kranjskem je že skoro do konca pojasnjena. Dr. Furlan je za definitivno odložil zastopstvo Hladnikovo in proti Hladnikovi ženi se je nabralo toliko obtežitelne snovi, da ni le izključeno, da je ona vedela za Hladnikovo nakano, da je celo sodelovala in mu morda tudi vcepila to misel, ker je baje smrtno sovražila svojo taščo. Materijal bode skoro ves zbran in preiskava zaključena, vsled česar bode zadeva že lahko prišla pred prihodnjo poroto.

Nov slovenski list. V Lescah na Gorenjskem je izšla prva številka novega lista "Triglav". List kani izhajati dvakrat na mesec v velikem obsegu.

Velikansko škodo je napravilo neurje v noči 23. junija po več delih Kranjske. Okrog Mokronoga je toča baje tako pobila, da se niti ne pozna, kaj je ponekod rastlo. Uničeno je tudi trtje. O streli prihajajo še vedno nova poročila. Srečo je imel vrtnar Zupanca na posestvu blizo Salezijanske cerkve. Mož je bil ob času neurja v mali zidani utici. Kar pridrvi strela preko Plankarja, trešči v kostanj nad utico, od tu odskoči skozi odprta vrata v sobico, vrže moža na tla, se poigra s štedilnikom ter s pilo, kojo je kar sukalo okrog. Sobica je bila polna dima. Mož je ležal v polnezavesti skoro tri ure brez vsake pomoči. Šele ko je nekoliko odjenjalo, se je mogel dvigniti. Bil je napol popolnoma trd in nekaj časa tudi gluh. Še bolj značilen pa je ta slučaj: Pri Sv. Jakobu (okol. Ljubljane) je bilo ob času neurja več ljudi zbranih v hiši. Neka pobožna ženska gre ven, poklekne na prag ter moli. Kar se silno posveti, trešči — ravno v ženico. Onim v sobi se ni nič zgodilo. Največ škode je grozovita toča napravila pri Vrhniki.

PRIMORSKE NOVICE.

Napad v Št. Petru. — V Št. Peter je bilo prišlo nedavno tudi nekoliko Lahov. Hoteli so se nekaj prepirati. Eden teh je vrgel Slamiču iz Črnic kamen v glavo ter mu zadal rano, da je močno krvavel.. Še isti večer je prišel Slamič v Gorico, da ga je zdravnik obvezal. Napadalca so aretirali. Imenuje se Ivan Medeotti, cestni pometač v Gorici.

Poskušen samomor. — V kavarni "Corso" v Gorici je pila strup mlada elegantna gospa, vdova Natalija Dofini iz Trsta. Priskočili so jej na pomoč ter jo spravili v bolnišnico. Za kratko se je odpeljala zdrava iz Gorice.

Izboren plavač je kapitan Herman Czant v Pulju. Za stavo je preplaval za uzburkanega morja kanal med Brionskimi otoki in mestecem Fazand, ne da bi ga bila spremila za vse slučaje kaka ladjica. Ker je bilo morje viharno, je zaneslo kapitana daleč proti jugu, da je opisal v vodi velik lok. Kanal je širok tri kilometre. Zaplaval je pogumni pomorščak ob 10.50 predpoldne in je prišel ob 1.45 na svoj cilj. Preplaval je v manj kot treh urah krog 4 kilometre.

Poskušen samomor mladega dekleta. Dne 20. junija so našli v Angelijevem gozdiču pod Škednjem 16letno Angelo Kustrin, ki se je zvijala v hudih bolečinah. Dekle je v samomorilnem namenu izpilo večjo množino octove kisline. Odvedli so jo v bolnico.

Nečloveški starši. — Trst, 20. jun. Do smrti sta pretepla svojega 10letnega sina Ivana zakonska Anton in Frančiška Gustinčič pri Sv. Ivanu pri Trstu. Otrok je vsled ran in udarcev v bolnici umrl. Policija je živinska stariša zaprla.

Iz okna je padel 19 junija v nedeljo v Kjarboli nad Trstom štiriletni deček Bruno Furlan in se namah ubil. Mati je od žalosti zbolela.

ŠTAJERSKE NOVICE.

Ponesrečil je delavec Kapun pri stavbi šulferajn šole na Tezni. Na levo nogo mu je padel sod cementa in jo strl. Spravili so ga v mariborsko bolnišnico.

Slovenjbistriške novice. Zaprli so 17letnega Fr. Kobaleja zaradi nenravnega čina z neko 11letno šolarico. — 11letnemu Edvardu Berglezu je podarila mati Flobertovo pištolo. Dečko se je takoj izkazal hvaležnega za to darilo s tem, da je obstrelil vajenca Brančiča na kolenu leve noge. Obstreljenca so odpeljali v Maribor. — Pri neki gostiji v Kovačem vrhu sta ranila brata Miha in Jernej Pirnat pos. Kovača, pri katerem je bila gostija, z nožem na prsih, njegovega brata na levi roki in istotam Marijo Bukošek. Oba junaka sta že pod ključem.

Nevarnost mačk. — V Anino otroško bolnišnico v Gradcu so prinesli nedavno otroka, katerega je domača mačka po trebuhu nevarno obgrizla. Otroka bodo morda ozdravili.

Poštnohranilno knjižico je ponaredil neki delavec iz celjske okolice. Iz prvotne vloge 1 K je napravil 200 K in na to je čez nekoliko dni dvignil kratkim potom 40 kron. Ponarejenje in sleparstvo so še le odkrili na Dunaju pri pregledovanju. Do sedaj še niso zasačili sleparja, ker je knjiga pisana sicer na ime nekega Jakoba Kovača, a se ne ve, če ni ime morda izmišljeno.

HRVATSKE NOVICE.

Razpust reškega občinskega sveta? Reka, 20. junija. Vlada baje misli razpustiti reški občinski svet. Za vladnega komisarja bo imenovan Csorgo. Vlada bo dala izpopolniti volilne imenike v svrho, da dobi tudi v reškem občinskem svetu večino za-se. Za bodočega župana je določen dr. Maylaender, ki je bil kot vladni kandidat tudi izvoljen v parlament.

Radi Ferrera. — Radi justifikacije velikega boritelja za svobodno misel Ferrera so priredili protestni shod tudi v Zagrebu. Ker so vedeli, da bi vlada javnega shoda ne dovolila, so priredili zaupni shod, omejen na povabljene goste. Sklicatelj tega shoda je bil urednik "Pokreta" Wilder. Vkljub temu, da je bil ta shod sklican po § 2. d. z., vendar je policija vdrla v zborovališče ter zahtevala od sklicatelja Wilderja, da ji pove točno ime vsakogar, ki je bil navzoč v dvorani. Ker Wilder tega ni hotel storiti, je policija shod razpustila ter obenem povzročila, da se je uvedla proti Wilderju kazenska preiskava. Ta preiskava je trajala mesece in mesece, a nedavno se je vršila obravnava. Sodišče je Wilderja oprostilo vsake krivde in kazni.

Srbski Sokol v Zagrebu je pred kratkim časom slavil petletnico svojega obstanka. V proslavo svojega jubileja je priredil slavnost, ki se je je udeležilo lepo število narodnega občinstva. Značilno je, da so bile v slavnostni dvorani razobešene srbske in hrvatske, potem tudi slovenske in bolgarske narodne zastave.

Grozovit ciklon v Slavoniji. — Med vasjo Kaniža in Šumeče je bil pred nedavnem grozovit ciklon. V gozdu Mikalovci je ciklon v širokosti 100 metrov vse pokončal. Več nego 5000 hrastovih dreves je s korenino vred izruval. Pri tem je bil ubit nek kmet. Nekega drugega kmeta je ciklon 30 metrov visoko vzdignil, pa je srečno padel v grmovje. Po viharju je bil gozd, kakor da bi bil nanovo izoran.

Cerkve niso poznali. — V mesecu juniju je prišlo čez 700 romarjev iz kamniške okolice na Trsat. Od tod so se podali v Opatijo, da si ogledajo ondotne krasote. Na poti proti Voloski jih pa vjame ploha. Iskali so strehe, da bi ne bili do kože premočeni. Njih voditelj, nek duhovnik, jim pokaže veliko poslopje, češ tamle je cerkev, tam najdemo najboljše zavetišče. Rečeno — storjeno. Klobuke v rokah gredo skozi velika vrata v notranje prostore. Toda to razočaranje, ko jim pride kar naenkrat policaj nasproti ter jim vljudno pove, da to pač ni cerkev, temveč magistratno poslopje. Tableau!

BALKANSKE NOVICE.

General Varešanin — baron. Uradni list priobčuje na grofa Khuena svojeročno pismo, v katerem se bosanskemu deželnemu šefu generalu infanterije Varešaninu podeli ogrsko baronstvo.

POZOR rojaki!

Kdor kupuje uro ali drugo zlatnino, naj piše po lepo slikani slovenski cenik. Cene so zelo nizke, ozirajte se na blago. Mi pošiljamo božična in novoletna darila direktno v stari kraj in jamčimo za sprejem. Pišite danes po cenik.

DERGANCE, WIDETICH & CO.,
1622 Arapahoe St., Denver, Colorado

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA!

Vsak potnik, kteri potuje skozi New York v stari kraj ali pa iz starega kraja, naj obišče

PRVO SLOVENSKO - HRVATSKO GOSTILNO S PRENOČIŠČEM

August Bach,
137 Washington St., New York City,
kjer bode dobro postrežen in na razpolago so vedno čiste sobe za prenočenje. Dobra domača hrana.

Vabilo na naročbo.

Z 1. julijem je minola I. polovica XVIII. letnika GLASA NARODA. Tem povodom naj se vsem našim naročnikom, kakor tudi vsem čitateljem našega lista zahvalimo za njihovo vsestransko zanimanje za naš list, kajti tudi v minoli polovici osemnajstega leta izdajanja lista, se je krog naših naročnikov v vseh krajih Zjedinjenih držav izredno povečal.

GLAS NARODA bode tudi v nadalje, kakor dosedaj, izhajal z dvema prilogama na teden in donašal najzanimivejše čtivo in ako nas bodo naročniki v dosedanji meri podpirali, oziroma, ako se bode njihovo število množilo po dosedanji meri, potem bodemo v kratkem zamogli izdajati list z prilogo po trikrat na teden.

GLAS NARODA ostane tudi v nadalje na svojem dosedanjem naprednem stališču, držeč se svojega neodvisnega načela, ki veli: "vsakemu svoje".

One naročnike pa, ki so z naročnino nekoliko zaostali, pozivljamo, naj zaostalo naročnino v kratkem poravnajo, ker jim moramo inače glasom predpisov zvezine pošte dopošiljanje lista ustaviti, kar nam da naravno obilo dela pri vknjiževanju — in to sedaj, v poletni vročini nikakor ni preveč prijetno. — Vsakdo naj tudi skrbi, da nam pridobi po možnosti veliko število novih naročnikov.

Uredništvo in upravništo:
"GLAS NARODA"
82 Cortlandt Str., New York, N. Y.

Ali hočete dobiti nekaj pojma
O ANGLEŠČINI
in
AMERIŠKI PISAVI?

Pište na nas. Poučujemo že dve leti potom dopisovanja angleščino in lepopisje. Pojasnila popolnoma zastonj. Pišite še danes!

Slovenska korespondenčna šola,
6119 St. Clair Ave. (Special Box 10)
Cleveland, Ohio.

Kje je? Tukaj nas je pet bratov in iščemo šestega svojega brata JAKOBA NOVAK. Doma je iz Primčevasi štev. 6, občina Ambrus, Dolenjsko. Pred petimi leti je bil v Salida, Colo., in sedaj ne znamo nič, kje se nahaja. Kdor izmed rojakov nam naznani njegov naslov, dobi $10.00 nagrade. Naslov pošljite na: Mike Novak, 512 West Chestnut St., Leadville, Colo.
(14-4—14-7)

NAZNANILO.

Izgubil sem konja sive barve; ima črno grivo ter črn rep, star okoli pet let; nahaja se na železnem okraju (Messaba Range). Kdor ga prime, dobi nagrade $10.00 in stroške ter naj obvesti:

Paul Levstik-a,
P. O. Box 493, Chisholm, Minn.
(22-6 v d)

HARMONIKE

bodisi kakoršnekoli vrste izdelujem in popravljam po najnižjih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravo zanesljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 16 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravek vzamem kranjske kakor vse druge harmonike te računam po delu kakoršno kdo zahteva brez nadaljnih vprašanj.

JOHN. WENZEL,
1017 E. 62nd Str., Cleveland O

POZOR ROJAKI!

Po dolgem času se mi je posrečilo iznajti pravo Alpen tinkturo in Pomado proti izpadanju in zarastlas, kakoršne še dosedaj na svetu ni bilo, od katere moškim in ženskim lasti in dolgi laśje resnično popolnoma zrastejo in ne bodo več izpadali, ter ne osiveli. Ravno tako možkim v 6. tednih krasni brki popolnoma zrastejo. Ico natize a v rokah nogah in križčah v 8 dneh popolnom ozdranim, kurja očesa bradavice, potne noge in ozebline se popolnoma odstranijo. Da je to resnica jamčim z $500. Pišite po cenik katerega pošljem zastoju.

JAKOB VAHČIČ,
P. O. Box 69 CLEVELAND, O

NARAVNA
KALIFORNIJSKA VINA NA PRODAJ.

Dobro črno vino po 50 do 60 ct. galon s posodo vred.
Dobro belo vino od 60 do 70 ct. galon s posodo vred.
Izvrstna tropavica od $2.50 do $3 galon s posodo vred.
Manj nego 10 galonov naj nihče ne naroča, ker manje količine ne morem razpošiljati. Zajedno z naročilom naj gg. naročniki dopošiljejo denar, oziroma Money Order.
Spoštovanjem
Nik. Radovich,
894 Vermont St., San Francisco, Cal

ZA VSEBINO TUJIH OGLASOV NI ODGOVORNO NE UPRAVNIŠTVO NE UREDNIŠTVO.

GAIL & AX NAVY

Is the Best Tobacco

Za kajenje in čikanje. Tekom zadnjih 40 let je bil ta drobno izrezani tobak najbolj priljubljen. Zavit v skrbno izdelanih zavojih, v ktere ne more priti prah. Dober za cigarete. V VSAKEM ZAVOJU JE TUDI PAPIR ZA CIGARETE, KI SE DAJE BREZPLAČNO. Pazite na znamko "Gail & Ax".

POPOLNA TEŽA

5c.

Prodaja se povsodi

The American Tobacco Co.
Successors to GAIL & AX

Spominjajte se stare domovine in družbe
SV. CIRILA IN METODA

Zahtevajte in kupujte Ciril-Metodove smodke in vžigalice
Ako storite tako, spolnujete Vašo narodno dolžnost

Po slovenskih naselbinah, kjer trgovci ne prodajajo narodnega blaga, se prosijo slavna slovenska društva, da si ga nabavijo v svrho nadaljne razprodaje. Na ta način ne bi podpirali samo družbe sv. Cirila in Metoda, ampak bi tudi lahko vsako leto napravili lep dobiček za svoja društva.

Ciril-Metodove smodke razpošiljamo tudi posameznikom širom Amerike in sicer 50 komadov za $2.00, 100 kom. za $3.60, fine havanske pa 50 komadov za $3.80, 100 kom. za $7.00 poštnine prosto.

Pojasnila dajejo in naročila sprejemajo glavni zalagatelji za Ameriko:

A. AUSENIK & CO. 82 CORTLANDT ST., NEW YORK, N. Y.

Phone 246.
FRANK PETKOVŠEK,
javni notar — Notary Public,
718-720 Market St., WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, najbolje žganje te izvrstne smotke — patentovana zdravila.
PRODAJA vožne listke vseh prekomorskih črt.
POŠILJA denar v stari kraj zanesljivo in pošteno.
UPRAVLJA vse v notarski posel spadajoča dela.

Zastopnik "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York.

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

(Francoska parobrodna družba.)

Direktna črta
do Havre, Pariza, Švice, Inomosta in Ljubljane.

Ekspres parniki so:

"LA PROVENCE" na dva vijaka "LA SAVOIE" na dva vijaka "LA LORRAINE" na dva vijaka "LA TOURAINE" na dva vijaka

Poštni parniki so:

"LA BRETAGNE" "LA GASCOGNE" "CHICAGO" na dva vijaka.

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK,
corner Pearl St., Chesebrough Building.

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtkih iz pristanišča štev. 57 North River in ob sobotih pa iz pristanišča 84 North River, N. Y.

La Bretagne	14. julija 1910.	* LA TOURAINE	4. avgusta, 1910.
*LA LORRAINE	21. julija 1910	*LA BRETAGNE	11. avgusta 1910.
*LA SAVOIE	28. julija 1910.	* LA PROVENCE	18. avgusta, 1910.

POSEBNA PLOVITBA
V HAVRE:

Krasni parnik "CALIFORNIE" odpluje 16. julija ob 3. uri popoldne.
Krasni parnik "FLORIDE" odpluje dne 23. julija ob 3. uri popoludne.
Parnik na dva vijaka "CHICAGO" odpluje 23. julija ob 3. uri popoldan.
Parnik nd ava vijaka "CAROLINE" odpluje 6. avgusta ob 3. uri popoldne.

Parniki z zvezdo zaznamovani imajo po dva vijaka.

Za vsebino tujih oglasov ni odgovorno ne upravništvo ne uredništvo.

SLOVAN. DELAVSKA PODPORNA ZVEZA

Vstanovljena dne 16. avgusta 1908.
Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penna.
s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: GEORGE KOS, 524 Broad St., Johnstown, Pa
Glavni tajnik: IVAN PAJK, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomožni tajnik: ANDY VIDRICH, P. O. Box 523, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: FRANK ŠEGA, L. Box 238, Conemaugh, Pa.
Pomožni blagajnik: IVAN BREZOVEC, P. O. Box 6. Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

JACOB KOCJAN, preds. nadz. odbora, Box 508, Conemaugh, Pa.
FRANK PERKO, nadzornik, L. Box 101, Conemaugh, Pa.
ANTON STRAŽIČAR, nadzornik, Bx 511 Conemaugh, Pa.

POROTNIKI:

ALOJZIJ BAVDEK, predsednik porot. odbora, Box 1, Dunlo, Pa.
MIHAEL KRIVEC, porotnik, Box 324, Primero, Colo.
IVAN GLAVIČ, porotnik, P. O. Box 323, Conemaugh, Pa.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

S. A. E. BRALLIER, Greeve St., Conemaugh, Pa.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki so uljudno prošeni pošiljati denar naravnost na blagajnika in nikomur drugem, vse druge dopise pa na glavnega tajnika.

V slučaju da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kjersibodi v poročilih glavnega tajnika kake pomanjkljivosti, naj se to nemudoma naznani na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA."

KONČANO.

Francoski spisal GUY DE MAUPASSANT. — Prevel DR. IVO ŠORLI.

(Konec.)

In on jih je burno zagrabil in jih je poljubal dolgo in počasi, drugo za drugo. Potem je vzdignil glavo in jo je pogledal, pogledal natanko to staro neznano gospo, ki bi bila očividno najrajša zaihtela, a se je vseeno smehljala.

"Ali ste res Vi, Eliza?" je zamrmral nehote.

"O, jaz, jaz.... A Vi bi me ne spoznali več, kaj ne, da ne?.... Preveč sem pretrpela te čase.... in vse to trpljenje je požgalo moje življenje.... In zdaj me poglejte!.... Ne, ne, rajši me ne glejte.... preveč hudo mi de.... O, in kako ste ostali Vi še vedno mladi.... in.... lepi... Če bi Vas bila srečala jaz na cesti, bi bila pa na prvi pogled zaklicala za Vami.

A zdaj sedite, prijetlj, sedite, da se kaj pomeniva. Potem pokličem šele svojo hčer. Čudili se boste, kako mi je podobna.... ali pravzaprav, kako sem ji bila jaz podobna.... boste videli.... Ampak najprej sem želela, da sva za hip sama. Bala sem se sama sebe, ko Vas zagledam.... O, pa je za vselej končano.... prestano... Sedite vendar, dragi moj!"

Sedel je k njej in jo je prijel za roke. In iskal je, kaj bi rekel.... Ah, kaj bi ji rekel, ko je ni poznal te ženske.... Še nikdar je ni videl. Kaj dela tu v tej hiši? Kaj naj človek govori ž njo? O nekdanjih časih? Kaj ima ta tu opraviti s tistimi časi? Kako naj se jih spominja človek, če vidi to staro mamico pred seboj? In niti enega vseh tistih sladkih, lepih nežnih in boleštnih čustev, ki so mu valovela nekoč po srci dolgo, ki jo je ljubil tedaj, ni hotelo biti več nazaj. Kje je njegova "pepelka?". Kje je ona s plavimi lasmi in sivimi očmi, ki je znala izgovoriti tako sladko njegovo ime?

In tako sta sedela drug ob drugem, zbegana, v mučni zadregi, trda nepreščena in s čudnim mrazom v srcu.

In slednjič, ko ni bilo spraviti iz njega drugega nego nekaj brezpomembnih fraz.... je naenkrat vstala in je pritisnila na električni zvonec.

"Zdaj Vam pokažem pa še svojo malo," se je nasmehnila.

Začulo se je odpiranje vrat, nato šumenje obleke in mlad glas iz sosednje sobe.

"Že grem, mama."

In Lormerin je obstal kakor pred prikaznijo.

"Dober večer, gospodična!" je zajecljal.

In potem se je obrnil k materi:

"To ste Vi!"

Zakaj bila je res ona, ona izgubljena in zopet najdena Eliza, taka, kakor so mu jo bili ukradli zdaj petindvajset let. Celo še bolj mlada, sveža je bila in bolj otrok....

Zgrabila ga je blazna misel, da bi odprl roke in jo stisnil zopet k sebi, in da bi ji zašepetal v uho:

"Ti moja zlata, mala Liza!"

Tu je stopil sluga v sobo in je naznanil, da je pripravljeno.

A kaj se je godilo pri tej večerji? Kaj se je govorilo? Kaj je odgovarjal? Saj je bil ves čas globoko v onem čudnem stanju, ko človek ne ve ali spi ali bedi.... Strmel je topo v to dvoje žensk in njegove zbegane možgane je mučila neprestano ono-tična misel:

"Katera je prava?"

Mati pa se je smehljala neprestano in je vpraševala:

"Ali se spominjate?"

Da, če je pogledal dekletu v oči, se je spominjal vsega! Stokrat je bil odprl usta in je hotel reči: "Ali še veš, Lizika?...." Zakaj nič več ni videl te stare sivolase dame, ki ga je opazovala s tako vdanimi očmi.

Toda za trenutek je izgubil tudi še to malo ravnotežje. Glej, ta današnja vendar ni popolnoma taka, kakor ona nekdanja. Nečesa ni več, kar je imela ona druga v svojem glasu, v svojih očeh, v vsem svojem bistvu. In mučil se je, da bi spoznal zopet svojo nekdanjo ljubico v njej, da bi ujel, kar je bilo zbežalo in česar ni imela ta, ki se je bila vrnila.

"Nekaj od svoje živahnosti ste pa vendar izgubili, prijatelj", je opomnila stara baroninja naenkrat.

"O, še mnogo drugega sem izgubil", je zamrmral.

In naenkrat je začutil v globinah svojega srca, da je bila vstala divja zver v njem in ga pričela zopet gristi, — da se je zbudila vsa njegova nekdanja ljubezen v njem....

Dekle je govorilo in se smejalo, a njega je pretreslo vsako toliko od nog do glave, ko se mu je zazdelo, da sliši zopet kak nekdanji naglas, besedo, kakor jo je nekoč izgovarjala njena mati in ki jo je bila pobrala od nje — [illegible] mišljenja in govorjenja, tisto mehkost misli in srca, ki jo človek pridobi, če živi dolgo časa neprestano s kom. Vse to je oživelo v njem in trgalo iznova že davno zaceljene rane.

Poslovil se je čim prej in hitel vun na boulevard, med ljudi. Toda slika tega dekleta je bila tudi še vidno za njim, mu je vzburjala srce in mu bičala kri po žilah. Zdaj, ko ženski nista bili več pred njim, je videl samo še eno, tisto, ki jo je ljubil nekdaj in ki je zdaj zopet vstala. In ljubil jo je danes, po petindvajsetih letih, še stokrat bolj.

Toda ko je prišel potem doma s svečo v roki slučajno zopet mimo svojega zrcala, mimo onega velikega zrcala, v katerem se je bil ogledoval prej, popoldne s toliko zadovoljnostjo, je zapazil naenkrat v njem starca s sivimi lasmi. In hipoma se je spomnil tudi, kak je bil takrat pred petindvajsetimi leti: tistega lepega kipečega, mladega moža....

Nehote je stopil bliže in se je počasi opazoval kakor opazuje človek pod lupo čudno neznano stvar — vse te gubice, jamice, pegice, vse to strašno razdejanost, ki je dosedaj še opazil ni bil.

In kar naenkrat se je zgrudil na stol za seboj, strmeč s široko odprtimi očmi neprestano v to klavrno podrtino pred seboj.... In potem se mu je izvilo globoko iz prsi: "Končano, dragi moj Lormerin, končano, za vedno končano!"

ZA VSEBINO TUJIH OGLASOV NI ODGOVORNO NE UPRAVNIŠTVO NE UREDNIŠTVO.

PIJANEC.

Francoski spisal GUY DE MAUPASSANT. — Prevel DR. IVO ŠORLI.

Ljut vihar je pihal s severa ter valil pod nebom ogromne, težke in črne zimske oblake, ki so izlivali na zemljo neprestano divjo ploho.

Razburjeno morje je tulilo, stresalo obali in metalo velikanske, počasne in prščeče valove na obrežje, kjer so se razbijali s strašnimi poki. Polagoma so prihajali, drug za drugim, kakor gore visoki, ter so brizgali pod sunki viharja svoje pene v zrak, kakor bi se borile in potile ogromne pošasti.

Orkan se je upiral v Yportsko dolino, je žvižgal in stokal, trgal opeko s streh, podiral dimnike, bičal ceste in divjal s tako silo čez tlak, da se je moral človek držati z obema rokama zidov, če je hotel dalje; otroci pa bi bili zleteli kakor listje čez hiše vun kam na polje, če bi se bili prikazali na ulico..

Iz strahu pred morjem, ki je neusmiljeno pometalo po bregu, so bili potegnili barke daleč vun na prod, in skriti v njih dolbinah so gledali mornarji to besnenje neba in morja.

Potem pa so polagoma odhajali drug za drugim, ko se je bila spustila tema na svet ter zavila besneči ocean in ves ta divji ples v neprodoren mrak.

Samo dva sta še ostala, dva velika normandska ribiča, z rokama v žepu, hrbte skrivljene pod suvanjem viharja in platnene čepice potegnjene čez ušesa, da so se videle izpod njih skoraj še samo od mraza zardela lica, ščetinaste brade okrog vratu in modre oči s črnim zrncem v sredi, one ostre oči mornarjev, ki vidijo prav do roba obzorja kakor roparski ptiči.

"Zdaj bi se pobrala lahko pa tudi midva", se je oglasil eden izmed njiju. "Kaj, če bi šla na en domino? Pojdi, Jeremija, plačam jaz!"

Oni se je pomišljal. Kar se tiče igre in žganja bi že, ampak tisto je vedel naprej, da se zopet opije, če prestopi Paumellov prag. In slednjič je bila na ta način njegova žena res vedno sama doma.

Naenkrat je pogledal tovariša od strani.

Človek bi rekel, ali nisi stavil s kom, da me opiješ po vsej sili že prav vsak večer. Kaj zlodja ti je na tem, ko plačaš vendar zmerom le ti?"

In zasmejati se je moral, če je pomislil, koliko žganja je bil že pognal te zadnje čase na tuj račun po grlu. To se je držalo že le skupaj, ta gostija.

Mathurin, njegov prijatelj, ga je vlekel pa že z vso silo za roko za seboj. —

"Pojdi no, Jeremija! Kaj vraga, če kdaj, se ti bo tak večer prileglo kaj gorkega v želodcu; potem itak lahko greš, če se že res tako bojiš. Pusti, naj ti žena vsaj posteljo pošteno ogreje!"

Jeremija pa je odgovoril:

"Oni večer še vrat nisem mogel najti, veš.... Ko so me potem potegnili iz vode.... Tik pred svojim pragom bi se bil kmalu utopil...."

In vnovič se je glasno zasmejal. A pri tem je stopal hitro za tovarišem proti Paumellovi kavarni, odkjer so se svetila okna daleč v noč. Mathurin ga ni hotel več izpustiti, veter ga je potiskal od zadaj — obema se res ni mogel ustavljati.

Nizka soba je bila polna mornarjev, dima in kričanja. In čim več je dohajalo pivcev, tem bolj je moral človek kričati, če je hotel, da se ga je umelo v tem šumu hreščečih glasov in rezkega rožljanja koščenih kock po vseh mizah.

Jeremija in Mathurin sta sedla tako v svoj kot in pričela partijo. Bliskoma so izginjali pri tem mali kozarčki v njuna grla.

Ko sta dokončala prvo, sta pričela drugo igro; ko je bila prazna steklenica, je poklical Mathurin drugo. — Potem je hitro, hitro nalil prijatelju in pomežiknil samo vsakotoliko gospodarju, debelemu in kakor ogenj rdečemu človeku, ki ima nekaj posebnega v glavi. Jeremija pa je zvrnil vsak hip nov kozarec vase, prikimal z glavo, se včasih hripavo zagrohotal ter pogledal potem topo in zadovoljno svojega gostitelja.

Polagoma se je pričela soba prazniti. In vselej, ko je odprl kdo izmed odhajajočih vrat, je planila burja skozi nje, zavrtela težek tobačen dim nad glavami pivcev in zagugala svetilnice, da so plameni glasno strepetali. Obenem se je čulo, kako se je razbil zunaj z votlim pokom val ob bregove in kako je zatulil nad morjem vihar.

(Konec prihodnjič.)

Ne pozabite, da edino jaz žgem **BRINJEVEC** iz importiranega brinja.

BRINJEVEC zaboj od 12 steklenic (5 steklenic 1 galona) $13.00 Manj kakor en zaboj ne razpošiljam.

DROŽNIK, galona $2.75. Razpošiljam v sodih od 4½ do 10 ali 50 galon.

TROPINJEVEC, galona $2.50. — Razpošiljam v sodih kakor drožnik

CONCORD DOMAČE VINO, galona 50¢; v sodih od 50 gal.

CATAWBA DOMAČE VINO, galona 75¢; v sodih po 50 gal.

Priložite naročilu tudi denar.

JOHN KRACKER,
EUCLID, OHIO

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Rojakom na zapadu naznanjamo, da je g. MILAN KRUŠIČ pooblaščen pobirati naročnino za "Glas Naroda" in ga rojakom priporočamo.
Upravništvo "Glasa Naroda".

NAŠI ZASTOPNIKI

kteri so pooblaščeni pobirati naročnino za "Glas Naroda" in knjige kakor tudi za vse druge v našo stroko spadajoče posle.

San Francisco, Cal.: Ivan Stariha.
Za Denver, Colo. in okolico: John Debevc, 4723 Vine St.
Pueblo, Colo.: Petar Čulig.
Indianapolis, Ind.: Alojzij Rudman.
Depue. Ill.: Dan. Badovinac.
Za Chicago, Ill. Frank Jurjovec. 181 202nd St., in Frank Cherne, 7162 Vincennes R'd.
La Salle, Ill: Mat. Komp.
South Chicago, Ill.: Josip Kompare.
Waukegan, Ill.: Frank Petkovšek
Gary, Ind.: Jovan Miliš.
Calumet, Mich. in okolica: Ivan Šutej.
Iron Mountain, Mich. in okolica Marko Badovinac.
Chisholm, Minn.: K. Zgonc.
Ely, Minn.: Ivan Gouže.
Manistique, Mich. in okolica: John B. Kotzian.
Ely, Minn. in okolica: J. Škerjanc.
Eveleth, Minn.: Jurij Kotze in Nick Miletič.
Za Duluth, Minn.: Josip Šarabon.
Hibbing, Minn.: Ivan Povše.
Nashwauk, Minn: Geo Maurin.
Tower, Minn.: John Majerle.
Kansas City, Mo.: Ivan Kovačič in Ivan Rabija.
St. Louis, Mo. in okolico: Frank Skok.
Aldridge, Mont.: Gregor Zobec.
Za Butte, Mont. I. Knezevich.
Brooklyn, N. Y.: Alojzij Češarek.
Little Falls, N. Y.: Frank Gregorka.
Bridgeport, O., in okolica: Andrej Hočevar.
Cleveland O.: Frank Sakser Co., William Sitar
Oregon City, Ore.: M. Justin.
Za Allegheny, Pa. in okolico: M. Klarich. 1013 Ohio St.
Braddock, Pa.: Ivan Germ.
Herminie, Pa.: Geo. M. Schultz.
Frontenac. Kansas, in okolica: Fr. Erznožnik.
Za Burdine, Pa. in okolico: Frank Petrovič.
Conemaugh, Pa.: Ivan Pajk.
Claridge, Pa.: Anton Jerina.
Forest City, Pa.: Karl Zalar.
West Newton, Pa., in okolico: Alojzij Jakoš.
Johnstown, Pa.: Frank Gabrenja.
Za Pittsburg, Pa., in okolico: Jakob Zabukovec, Ignac Podvasnik in Matija Skender.
Steelton, Pa.: Marko Kofalt in Josip A. Pibernik.
Sutersville, Pa.: Louis Mrhar.
Willock, Pa.: Fran Šeme.
Za Bingham Canyon, Utah Milan Pavkovich.
West Jordan, Utah: Anton Palčič.
Black Diamond, Wash.: Gr. Porenta.
Benwood, W. Va.: R. Hoffman.
Thomas, W. Va.: Josip Rus.
Milwaukee, Wis.: Josip Tratnik.
Sheboygan, Wis.: Ivan Košak, 927 Illinois Ave.
Rock Springs, Wyo: A. Justin in Val. Stalich.

Vsi naši zastopniki so z nami že dalje časa v poslovni zvezi, vsled česar jih rojakom najtoplejše priporočamo.

Resnica je!

Kdorkoli Slovencev je pošiljal

denarje v staro domovino

se je prepričal, da so ti točno in vestno tja dospeli v 11.-13. dneh.

Kdorkoli Slovencev se je obrnil na tvrdko

Frank Sakser Co.

82 Cortlandt St., New York, N. Y.,

ali na njeno podružnico

6104 St. Clair Ave. N. E., Cleveland, O.,

da je bil vedno dobro postrežen in za svoje novce dobil tudi, kar mu je šlo.

Rojakom v Minnesoti in Wisconsinu na znanje.

Naš stalni in rojakom v Ameriki deloma dobro poznani potnik in zastopnik naših listov.

MR. JANKO PLEŠKO

se mudi v Minn. in Wis., kjer bode rojake obiskal. — Kakor v prejšnjih letih, tako je tudi sedaj pooblaščen nabirati naročnino za lista "Glas Naroda" in "Hrvatski Svijet". Uverjeni smo, da ga bodo rojaki radi sprejeli in da mu bodo šli ravno tako na roko, kakor v prejšnjih letih. Onim pa, ktere obišče morda v prvič, ga kar najtoplejše priporočamo.
Upravništvo "Glasa Naroda".

Za vsebino tujih oglasov ni odgovorno za upravništvo ne uredništvo.

RED STAR LINE.

Plovitba med New Yorkom in Antwerpom.

Redna tedenska zveza potom poštnih parnikov z brzoparniki na dva vijaka.

LAPLAND 18,694 ton
FINLAND 12,185 ton

KROONLAND 12,185 ton
VADERLAND 12,018 ton

Kratka in udobna pot za potnike v Avstrijo, na Ogrsko, Slovensko, Hrvatsko, in Galicijo, kajti med Antwerpom in imenovanimi deželami je dvojna direktna železniška zveza.

Posebno se še skrbi za udobnost potnikov medkrovja. Trejti razred obstoji iz malih kabin za 2, 4, 6 in 8 potnikov.

Za nadaljne informacije, cene in vožne listke obrniti se je na

RED STAR LINE.

No. 9 Broadway NEW YORK
84 State Street, BOSTON, MASS.
709 2nd Ave., SEATTLE, WASH.
1319 Walnut Street, PHILADELPHIA PA.
1306 "F" Street, N. W., WASHINGTON, D. C.
219 St. Charles Street, NEW ORLEANS, LA.
90-96 Dearborn Street, CHICAGO, ILL.
900 Locust Street ST. LOUIS, MO.
205 McDermot Ave., WINNIPEG, MAN.
319 Geary Street, SAN FRANCISCO, CAL.
121 So. 3rd Street, MINNEAPOLIS, MINN
31 Hospital Street, MONTREAL, QUE

SLOVENCI IN SLOVENKE, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJ-ŠI SLOVENSKI DNEVNIK!

Avstro-Amerikanska črta

[preje bratje Cosulich]

Najpripravnejša in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate.

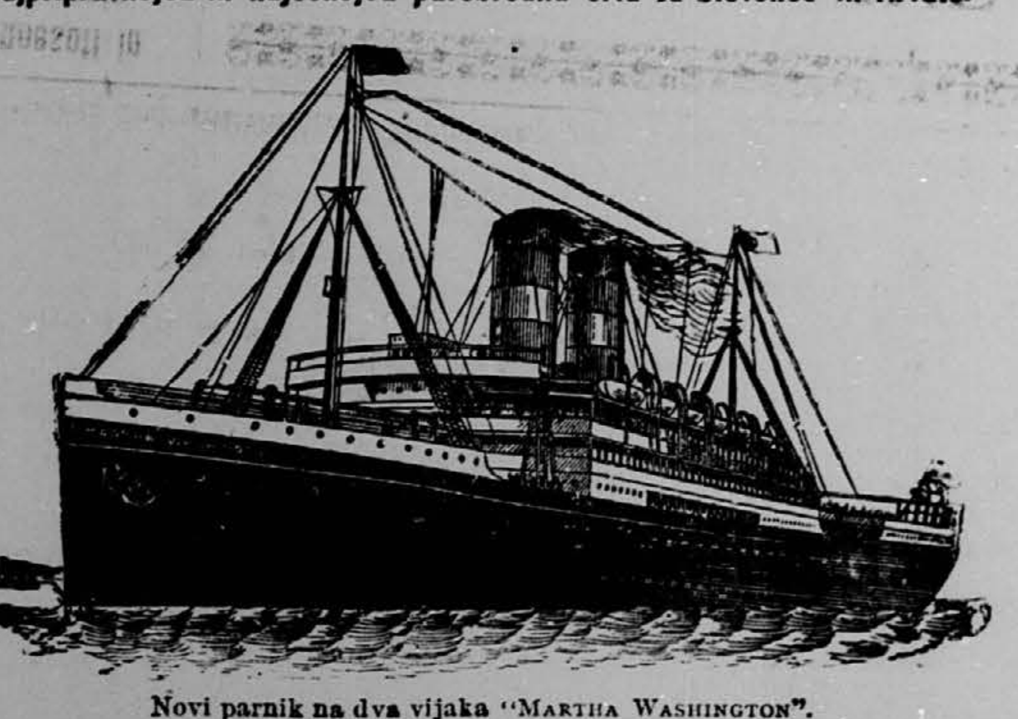

Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".

Regularna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko.

Vsi spodaj navedeni novi parobrodi na dva vijaka imajo brezžični brzojav:
ALICE, LAURA,
MARTHA WASHINGTON
ARGENTINA
OCEANIA.

Cene vožnih listov iz New Yorka za III. razred so do:

TRSTA	$35.00
LJUBLJANE	35.60
REKE	35.00
ZAGREBA	36.20
KARLOVCA	36.25

II. RAZRED do:

TRSTA ali REKE	$50.00, 55.00 i 60.00

PHELPS BROS. & CO., Gen. Agents, 2 Washington St., New York